

Індивідуальний навчальний план з української мови
за підручником Олександра Авраменка. Українська мова (рівень стандарту):
підруч. для 10 кл. закл. загальн.серед. освіти . Київ: Грамота, 2018. – 208 с.: іл.

Тема	Очікувані результати	Примітки
Вступ		
Лексикографія. Сучасні лексикографічні джерела: словники, довідкова література (у числі на електронних носіях). Інформативна й нормативна функції їх. Основні типи словників. Довідкові медіаресурси.	<u>Знаннявий компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> розуміє суть понять «лексикографія», «словник», «довідник», «довідкова література»; називає основні типи словників; усвідомлює важливість умінь систематизувати, зіставляти, аналізувати, узагальнювати й використовувати інформацію, яка міститься в лексикографічних джерелах, довідниках, ресурсах мережі Інтернет. <u>Діяльнісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); володіє ефективними прийомами пошуку необхідної інформації в різних лексикографічних джерелах, зіставляє й аналізує її; користується у разі потреби, лексикологічними джерелами, виділяє необхідну інформацію з лексичних словників різного типу (тлумачного, словника синонімів, антонімів, іншомовних слів, фразеологічного та ін.) і довідників, у тому числі мультимедійних; висловлює припущення про достовірність наявної інформації; виявляє недостовірність одержуваної інформації, прогалини в інформації й заповнює їх; використовує знайдену інформацію для пояснень як докази й факти в різних навчальних і практичних ситуаціях, ситуаціях моделювання й проектування. <u>Ціннісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> демонструє любов і повагу до рідного слова, гордість за багатство і красу української мови; висловлює своє ставлення до знайденої інформації; усвідомлює важливість потреби пошуку додаткової інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності;	§§ 1-3

	зберігає необхідні лексикографічні видання, цінну інформацію на персональному комп'ютері, у домашній бібліотеці. <u>Емоційний компонент</u> Учень/учениця: виражає засобами мови адекватні почуття і враження від результатів роботи. <u>Поведінковий компонент</u> Учень/учениця: відповідально ставиться до кожного вжитого слова; демонструє інтерес до нових слів й активність у збагаченні власного словникового запасу.	
--	---	--

Поняття норми в сучасній українській літературній мові. Лексична норма

Нормативне й ненормативне мовлення. Типи норм. Лексична помилка. Лексичне значення слова. Слово і контекст; залежність значень слова від контексту. Слововживання: вибір слова, лексична сполучуваність. Слова власне українські й запозичені. Виправдані й небажані запозичення. Лексичні й фразеологічні синоніми, антоніми. Синонімічне багатство української мови. Пароніми. Запобігання помилок у вживанні паронімів. Найпоширеніші випадки порушення лексичної норми. Кальки з інших мов, недоречно вживання українських слів у невласливому їм значенні. Основні групи фразеологізмів, багатозначність, синонімія й антонімія фразеологізмів. Уживання слів у фразеологізмах відповідно до їхнього стилістичного забарвлення.	<u>Знаннєвий компонент</u> Учень/учениця: розуміє суть понять «лексична норма», «лексичне значення слів», «лексична сполучуваність слів», «слово і контекст», «лексична помилка»; розуміє суть понять «порушення лексичної норми», «фразеологізми», «стилістичне забарвлення фразеологізмів»; пояснює загальні принципи класифікації словникового складу української мови; пояснює найпоширеніші випадки порушення лексичної норми; визначає роль і стилістичні можливості вивчених лексичних одиниць, комунікативно доцільно використовує їх у власному мовленні; визначає роль і доречність використання фразеологічних засобів мови, стилістичну функцію їх; розуміє відмінності між лексичними, фразеологічними синонімами; доречно використовує їх у тексті; усвідомлює відмінність між фразеологічними синонімами й антонімами; використовує лексичну синонімію як засіб виправлення невинуватених повторів, як засіб зв'язку речень у тексті; правильно й доречно використовує фразеологізми відповідно до стилістичного забарвлення їх. <u>Діяльнісний компонент</u> Учень/учениця: організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); організовує й планує навчальне співробітництво з учителем та однокласниками; працює в групі й набуває досвіду такої роботи;	§§ 4 - 12
--	--	-----------

Утвердження лексичної норми в словниках української мови (повторення й узагальнення).	<i>дотримується</i> лексичної норми в усних і писемних висловленнях; <i>уживає</i> слова відповідно до їхніх лексичних значень, <i>правильно використовує</i> у мовленні багатозначні слова, синоніми, антоніми, омоніми, слова в переносному значенні з урахуванням стилю мовлення; <i>додержується</i> лексичної сполучуваності слів; <i>виявляє й усуває</i> порушення лексичних норм, норм слововживання; <i>оцінює</i> власне й чуже мовлення з погляду точного, доречного й виразного слововживання; <i>висловлює</i> критичне ставлення стосовно вживання українських слів у невластивому їм значенні, невмотивованого використання запозичень; <i>аналізує</i> різні ситуації мовлення, виділяє учасників спілкування, визначає їхні наміри; <i>практично засвоює</i> морально-етичні й психологічні принципи спілкування і співпраці; <i>висловлює</i> міркування й пропозиції щодо гармонізації спілкування. <u>Ціннісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>виявляє</i> в текстах та обґрунтовує особистісні й загальнолюдські цінності; <i>висловлює</i> власне розуміння цінностей. <i>демонструє</i> повагу до себе й інших, добираючи і вживаючи потрібні слова. <u>Емоційний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>висловлює</i> адекватні почуття і враження від почутого й прочитаного; <i>уміє керувати</i> почуттями відповідно до обставин. <u>Поведінковий компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>демонструє</i> на уроках активність, ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності.	
Практична риторика		
Риторика як мистецтво, наука й навчальна дисципліна. Роль риторики в сучасному світі. Мовленнєва ситуація. Елементи мовленнєвої ситуації (мовець (адресат), слухач (аудиторія), предмет	<u>Знансвий компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>розуміє</i> суть понять «риторика», «мовленнєва ситуація», «мовець», «аудиторія», «текст», «комунікативний намір», «мовленнєвий вчинок»; <i>усвідомлює</i> важливість риторики й риторичних умінь; <i>називає</i> умови успішного спілкування; риси, притаманні цікавому мовцеві, гарному співрозмовникові; <i>називає</i> етапи підготовки виступу; <i>відрізняє</i> мовленнєву дію й мовленнєвий вчинок;	§§ 13 - 22

мовлення, умови успішного спілкування. Особистість мовця (чарівність, артистизм, упевненість у собі, щирість, обізнаність, об'єктивність, доброзичливість). Риси гарного співрозмовника. Вимоги до мовлення оратора. Комунікативний стан мовця. Аудиторія (слухач, слухачі). Види слухання. Цілі слухання. Моделювання аудиторії. Контакт з аудиторією. Прийоми налагодження контакту. Текст як одиниця спілкування. Етапи підготовки тексту виступу. Види читання і записування тексту виступу. Естетика тексту. Ефективність мовлення. Стратегія і тактика мовленнєвої поведінки. Комунікативний намір. Мовленнєвий вчинок. Мовленнєва подія.	виявляє комунікативні наміри мовця. <u>Діяльнісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); володіє навичками ознайомлювального й вивчального читання; уміє моделювати аудиторію; налагоджує контакт зі слухачем (слухачами); визначає естетичні риси мовлення; аналізує чужий і власний текст; висловлює припущення щодо ролі риторичних знань у житті людини; виявляє причини успішного мовлення; знаходить і зіставляє різні тексти публічних виступів; пропонує способи вдосконалення риторичних навичок, набуття досвіду виступати публічно; готує текст виступу; виступає публічно; порівнює, аналізує, оцінює мовленнєві вчинки тощо. <u>Ціннісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> висловлює своє ставлення до риторики; відчуває відповідальність за мовленнєві вчинки; розглядає мову й уміння спілкуватися як цінність; має в домашній бібліотеці зразки гарних публічних промов, словники, довідники. <u>Емоційний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> відчуває задоволення від добре виголошеної промови; уболіває за результати своєї роботи; захоплюється гарними промовами відомих ораторів, прагне наслідувати їх. <u>Поведінковий компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> ініціює обговорення публічних промов; висловлює пропозиції щодо вдосконалення риторичної майстерності; демонструє впевненість під час виголошення промови; бере на себе відповідальність за свої мовленнєві вчинки; демонструє небайдужість, активність у розгляді питань теми.	
Орфоепічна норма		
Орфоепічна помилка. Орфоепічний словник.	<u>Знаннєвий компонент</u> <i>Учень/учениця:</i>	§§ 23 - 27

Поняття милозвучності. Чергування у//в, і//й як засіб милозвучності. Основні правила вимови голосних звуків. Основні правила вимови приголосних звуків. Наголос. Основні правила наголошування слів. Нормативний наголос. Варіантне наголошування слів в українській мові. Словорозрізнявальний наголос. Форморозрізнявальний наголос. Діалектний наголос. Складні випадки наголошування слів.	<i>розуміє</i> суть понять «норма», «орфоепія», «орфоепічна помилка», «орфоепічна норма», «милозвучність», «наголос», «логічний наголос»; <i>усвідомлює</i> важливість дотримання орфоепічної норми для сучасного компетентного мовця; <u>Діяльнісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>організовує</i> свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); <i>виявляє й аналізує факти</i> порушення орфоепічної норми; <i>працює</i> з орфоепічним словником і словником наголосів; <i>співвідносить в уяві</i> звук і букву; <i>аналізує</i> своє й чуже усне мовлення; <i>добирає</i> додаткову інформацію з теми; <i>висловлює припущення</i> про важливість орфоепічної норми. <u>Ціннісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>висловлює</i> своє ставлення до чужих думок; <i>відчуває</i> відповідальність за мовленнєвий вчинок, дотримання орфоепічної норми у власному мовленні. <u>Емоційний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>висловлює</i> адекватні почуття і враження від сприйнятого на слух чужого мовлення, читання текстів різних жанрів і стилів. <u>Поведінковий компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>ініціює</i> обговорення складних або суперечливих питань з теми; <i>висловлює</i> пропозиції щодо вдосконалення культури мовлення; <i>демонструє</i> бажання долати труднощі в опануванні теми; <i>виявляє активність</i> у розгляді питань теми.	
Орфографічна норма		
Орфограма. Орфографічна помилка. Орфографічний словник. Принципи української орфографії. Ненаголошені е, и в корені слова.	<u>Знанисвий компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>з'ясовує</i> суть понять «орфографічна норма», «орфограма», «орфографічна помилка», «орфографічний словник»; <i>усвідомлює</i> важливість дотримання орфографічної норми для сучасного компетентного мовця; <i>знає</i> правила українського правопису. <u>Діяльнісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i>	§ 28

	<i>організовує свою діяльність (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує);</i> <i>виявляє й пояснює порушення орфографічної норми;</i> <i>працює з орфографічним словником;</i> <i>застосовує знання на практиці;</i> <i>аналізує факти порушення орфографічних норм;</i> <i>висловлює припущення про написання того чи того слова;</i> <i>виявляє аналогії в написанні слів (гривень – пісень);</i> <i>знаходить і аналізує додаткову інформацію з теми.</i> <u>Ціннісний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>висловлює своє ставлення до написаного (прочитаного)</i> <i>відчуває відповідальність за дотримання орфографічних норм.</i> <u>Емоційний компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>висловлює адекватні почуття і враження від почутого або прочитаного;</i> <i>відчуває задоволення від власних досягнень.</i> <u>Поведінковий компонент</u> <i>Учень/учениця:</i> <i>ініціює обговорення складних або суперечливих питань з теми;</i> <i>висловлює пропозиції щодо вдосконалення культури мовлення;</i> <i>демонструє небайдужість до труднощів в опануванні теми однокласниками, активність у розгляді питань теми;</i> <i>сприймає орфографічну грамотність як статусну річ;</i> <i>демонструє наміри щодо вдосконалення власної орфографічної грамотності.</i>	
--	---	--

**Індивідуальний навчальний план
з української мови (профільний рівень)**

10 клас

За підручником «Українська мова» (профільний рівень): підручн. для 10 кл. закл. загал. серед. освіти / С. О. Караман, О. М. Горошкіна, О. В. Краман. Л. О. Попова. – Харків : Вид-во «Ранок», 2018. – 272 с. : іл.

I СЕМЕСТР

№	Зміст навчального матеріалу	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Примітки
1.	Мова як суспільне явище. Українська мова в Україні. Мова як знакова система і суспільне явище. Мова і держава. Українське законодавство про мову. Мовна ситуація в державі. Мовні обов'язки громадян. «Мовний суржик», його причини. Проблеми екології української мови. Українська мова як одна з індоевропейських мов. Українська мова в колі слов'янських мов. Ознаки самобутності української мови. Культура усного і писемного мовлення, питання культури мовлення в оцінці видатних громадських діячів, учених, письменників. Поняття про колорит мовлення: урочисте, ввічливе, офіційне, інтимно-ласкаве, фамільярне, гумористичне, сатиричне мовлення. Словник-довідник з культури української мови.	Учень (учениця): <i>аналізує</i> функції, які виконує мова в суспільстві; <i>усвідомлює</i> мовні обов'язки громадян; <i>аргументовано доводить</i> залежність розвитку і функціонування мови від стану розвитку і функціонування суспільства; <i>характеризує</i> ознаки самобутності української мови; <i>наводить приклади</i> спільного і відмінного в українській та інших мовах; <i>знає й аналізує</i> вислови про мову відомих наукових, громадських та літературних діячів; <i>називає</i> основні комунікативні ознаки культури мовлення, <i>розрізняє</i> урочисте, ввічливе, офіційне, інтимно-ласкаве, фамільярне, гумористичне, сатиричне мовлення, керуючись словником-довідником з культури української мови; <i>пояснює</i> причини «мовного суржику», <i>уміє</i> доречно <i>використовувати</i> ці види мовлення; <i>здійснює</i> пошукове дослідження за допомогою довідників та мережі Інтернет. <i>адекватно оцінює</i> мовну ситуацію в державі; <i>поцінює</i> українську мову як державну — чинник національної ідентичності; <i>висловлює</i> зацікавлення розвитком української мови; <i>усвідомлює</i> її як державотворчий чинник та чинник національної ідентичності; <i>висловлює</i> захоплення красою, естетичною довершеністю, багатством виражальних засобів української мови; <i>бере активну участь</i> у проведенні мовознавчих дискусій, дебатів; <i>сприймає</i> спілкування як цінність; <i>усвідомлює</i> значення ефективного спілкування; <i>проявляє</i> ціннісне ставлення до співрозмовників;	§ 1 - 4
2.	З історії розвитку української мови. Основні етапи формування і розвитку української національної мови. Поява писемності у східних слов'ян. Створення слов'янського алфавіту. Роль Кирила і Мефодія у становленні слов'янської писемності. Кирилиця як основа для розвитку слов'янських систем письма. Види письма в період Київської Русі.	Учень (учениця): <i>визначає</i> етапи формування і розвитку української національної мови; <i>розрізняє</i> види письма: устав, на півустав, скоропис; <i>аналізує</i> особливості розвитку української мови на сучасному етапі; <i>організовує свою діяльність</i> (мотивує, ставить цілі, планує, прогнозує, контролює, здійснює рефлексію, коригує); <i>володіє</i> ефективними прийомами пошуку необхідної інформації в різних історико-лінгвістичних, лексикографічних джерелах, <i>зіставляє й аналізує</i> її; <i>володіє</i> навичками ознайомлювального й вивчального читання; <i>висловлює припущення</i> про достовірність наявної інформації; спосіб розв'язання певної проблеми; <i>висловлює</i> своє ставлення до знайденої інформації;	§ 5 - 8

	Короткі відомості з історії української писемності. «Граматика словенська» Мелетія Смотрицького (1619). Перша рукописна граматика української мови Івана Ужевича (1643 р.). Особливості розвитку української мови на сучасному етапі.	<i>висловлює</i> адекватні почуття і враження від почутого й прочитаного. <i>висловлює</i> зацікавлення розвитком української мови; <i>усвідомлює важливість</i> потреби пошуку інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності; <i>організовує й планує</i> навчальне співробітництво з учителем та однокласниками; <i>демонструє</i> на уроках активність, ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності. <i>ініціює</i> обговорення складних або суперечливих питань з теми; <i>бере активну участь</i> у проведенні мовознавчих дискусій, дебатів; <i>сприймає</i> спілкування як цінність; <i>усвідомлює</i> значення ефективного спілкування; <i>проявляє</i> ціннісне ставлення до співрозмовників; <i>усвідомлює</i> необхідність продовження мовної освіти та самоосвіти, безперервного удосконалення мовних знань і вмінь.	
3.	Сучасна українська мова як вища форма існування національної мови. Форми існування мови (загальнонародна мова, літературна мова, просторіччя, діалект, професійні різновиди, жаргон, аргі). Писемна і усна форми літературної мови. Діалекти як історична база літературних мов. Територіальні і соціальні діалекти. Мова міста. Мова села.	Учень (учениця): <i>класифікує</i> голосні і приголосні звуки; <i>уміє знаходити і характеризувати</i> зміни звуків у мовному потоці, при словозміні і словотворенні; <i>визначає</i> стилістичні засоби фонетики у текстах ; <i>складає</i> лінгвістичне повідомлення з фонетики; <i>доречно використовує</i> засоби милозвучності в мовленні, користуючись орфоепічним словником, <i>добирає</i> слова, звукове оформлення яких увиразнює лексичне значення; <i>здійснює</i> аудіозапис власного мовлення й аналізує його; <i>виконує</i> дослідницьку роботу на тему «Експресивні можливості звуків української мови»; <i>висловлює</i> своє ставлення до знайденої інформації; <i>висловлює</i> адекватні почуття і враження від почутого й прочитаного; <i>усвідомлює важливість</i> потреби пошуку додаткової інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності; <i>організовує й планує</i> навчальне співробітництво з учителем та однокласниками; <i>демонструє активність</i> у розгляді питань теми, ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності. <i>ініціює</i> обговорення складних або суперечливих питань з теми	§ 9 - 11
4.	Фонетика української літературної мови як учення про її звукову систему. Місце фонетики та орфоєпії в системі мови. З історії української фонетики. Класифікація голосних і приголосних звуків. Звук мовлення і фонема. Інваріант, позиційний варіант фонем. Зміни голосних і приголосних у мовному потоці. Асимілятивні, дисимілятивні процеси, подовження, спрощення у групах приголосних. Відбиття	Учень (учениця): <i>розуміє</i> суть понять «норма», «орфоєпія», «орфоєпічна помилка», «орфоєпічна норма», «милозвучність», «наголос», «логічний наголос»; <i>усвідомлює</i> важливість і <i>дотримується</i> норм літературної вимови звуків в українських і запозичених словах; <i>правильно наголошує</i> слова, при потребі <i>використовує</i> орфоєпічний словник; <i>виявляє й виправляє</i> орфоєпічні помилки; <i>аналізує</i> еталонні зразки усного мовлення з погляду дотримання орфоєпічних норм, <i>помічає</i> вади усного мовлення (неправильна вимова звуків, редукція кінцевих звуків та ін.) та <i>виправляє</i> їх; <i>характеризує</i> мовлення масмедіа, власне мовлення, мовлення товаришів з метою виявлення орфоєпічних відхилень; <i>працює</i> з орфоєпічним словником і словником наголосів; <i>співвідносить</i> в уяві звук і букву; <i>аналізує</i> своє й чуже усне мовлення;	§ 12 - 19

	цих явищ на письмі. Приставні приголосні. Метатеза. Основні історичні чергування приголосних звуків при словозміні і словотворенні. Чергування [о] та [е] з [і]. Чергування [о] і [е] з нулем звука. Чергування [о] з [е] після [ж], [ч], [ш], [дж], та [й]. Чергування [г], [к], [х] із [ж], [ч], [ш] та [з], [ц], [с]. Основні випадки чергування у – в, і – й, з – із – зі (зо). Стилістичні засоби фонетики. Милозвучність української мови. Правильна артикуляція і дикція. Експресивні можливості звуків української мови. Звукопис.	добирає додаткову інформацію з теми; висловлює припущення про важливість орфоепічної норми. висловлює своє ставлення до знайденої інформації; усвідомлює важливість потреби пошуку інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності; демонструє повагу до себе й інших; висловлює своє ставлення до чужих думок; відчуває відповідальність за мовленнєвий вчинок, дотримання орфоепічної норми у власному мовленні. виражає засобами мови адекватні почуття і враження від результатів роботи; помічає й цінує красу в мовних явищах, явищах природи, у творах мистецтва, вчинках людей і результатах їхньої діяльності; демонструє інтерес до нових слів й активність у збагаченні власного словникового запасу. бере на себе відповідальність за свої мовленнєві вчинки; демонструє активність, ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності. ініціює обговорення складних або суперечливих питань з теми; висловлює пропозиції щодо вдосконалення культури мовлення; демонструє бажання долати труднощі в опануванні теми; складає спільно з колективом навчальний проект «Культура звертання — культура особистості».	
5.	Українська орфоепія як учення про систему загальноприйнятих правил української літературної вимови. Основні норми сучасної літературної вимови. Особливості вимови голосних, деяких приголосних звуків та їх сполучень (гортанного і проривного звуків [г] і [ґ], сонорних, [дж], [дз], шиплячих [ж], [ч], [ш], задньоязикових [ґ], [к], [х], груп приголосних (уподібнення, спрощення), м'яких і пом'якшених, а також подовжених приголосних). Повноголосся як одна із основних характеристик української вимови. Вимова слів з апострофом. Соціолінгвістичні фактори, що впливають на вимову людини. Основні джерела нормативного мовлення. Мова масмедіа. Сценічна мова. Особливості вимови імен та по батькові. Інтонаційні особливості українського мовлення. Наголос в українській мові, його види, роль у розрізненні слів та їх	Учень (учениця): розуміє суть понять «лексична норма», «лексичне значення слів», «лексична сполучуваність слів», «слово і контекст», «лексична помилка»; пояснює загальні принципи класифікації словникового складу української мови; визначає роль і стилістичні можливості вивчених лексичних одиниць, комунікативно доцільно використовує їх у власному мовленні; розуміє відмінності між лексичними, фразеологічними синонімами; доречно використовує їх у тексті; використовує лексичну синонімію як засіб виправлення невинуватених повторів, як засіб зв'язку речень у тексті. розрізняє однозначні та багатозначні слова; визначає типи переносних значень, з'ясовує їх стильове забарвлення; розпізнає слова-омоніми в контекстуальному оточенні; з'ясовує відмінності між омонімічним і багатозначним словом; знаходить і розпізнає тропи, багатозначні слова, синоніми, антоніми, пояснює, з якою метою вони вжиті в тексті, визначає їх роль та доречність використання в текстах різних стилів мовлення, користуючись при цьому тлумачними словниками, а також словниками синонімів і антонімів; правильно добирає до слів синоніми й антоніми та доцільно використовує їх у мовленні, уміє скласти синонімічний ряд; виявляє й усуває лексичні помилки, викликані змішуванням різних видів омонімів, паронімів, користуючись при цьому відповідними словниками; розпізнає в тексті вияви мовної надмірності та мовної недостатності; знаходить у тексті слова іншомовного походження, пояснює їх значення на основі словника іншомовних слів, доречно використовує їх у мовленні, визначає, які з них мають власне українські синоніми; складає діалог, уживаючи слова іншомовного походження;	§ 20 - 23

	форм. Паралельне наголошування. Семантико-граматична диференціація лексем за допомогою наголосу. Стилістика і культура мовлення Орфоепічна норма. Особливості використання орфоепічного словника.	<i>визначає стилістичну</i> роль власне українських слів, запозичених слів, старослов'янізмів у тексті /у мовленні. <i>пояснює</i> значення старослов'янізмів, визначає, за допомогою яких лексичних засобів створюється їх урочисте, піднесене звучання; користуючись словником паронімів, <i>пояснює</i> значення близьких за звучанням слів; <i>висловлює</i> своє ставлення до знайденої інформації; <i>усвідомлює важливість</i> пошуку інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності; <i>демонструє</i> повагу до себе й інших, <i>висловлює</i> своє ставлення до чужих думок; <i>відчуває</i> відповідальність за дотримання лексичної норми у власному мовленні. <i>виражає</i> засобами мови адекватні почуття і враження від результатів роботи. <i>демонструє інтерес</i> до нових слів й <i>активність</i> у збагаченні власного словникового запасу. <i>бере на себе відповідальність</i> за свої мовленнєві вчинки; <i>демонструє небайдужість, активність</i> у розгляді питань теми, ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності. <i>ініціює</i> обговорення складних або суперечливих питань з теми; <i>висловлює</i> пропозиції щодо вдосконалення культури мовлення; <i>демонструє</i> бажання долати труднощі в опануванні теми; <i>визначає</i> ознаки власне українських слів, <i>характеризує</i> їх стилістичні функції в тексті; <i>наводить</i> приклади уживання українізмів в інших слов'янських мовах; <i>правильно і доцільно</i> вживає в мовленні лінгвокультуреми; <i>збагачує</i> словниковий запас шляхом дослідження місцевого матеріалу; <i>знаходить</i> у тексті слова з національно-культурним компонентом значення, діалектизми, <i>встановлює</i> вмотивованість їх уживання, <i>добирає</i> до діалектизмів літературні відповідники; <i>характеризує</i> стилістичне використання діалектизмів, просторічної лексики, етнографізмів, жаргонізмів, арготизмів, архаїчної лексики; <i>виконує</i> короткий опис говірки рідного населеного пункту, <i>з'ясовує</i>, у мовному просторі якого діалекту знаходиться рідний населений пункт, <i>розширює</i> знання про історію рідного краю та родинні виховні традиції; <i>прослуховує</i> аудіозаписи текстів з різних говірок та аналізує їх; <i>знаходить</i> у тексті неологізми, просторічну лексику, етнографізми, <i>пояснює</i> їх стилістичні можливості, <i>уміло й доцільно</i> використовує їх в усному і писемному мовленні; <i>виконує</i> лінгвокраєзнавчу роботу, <i>збирає</i> діалектну лексику, етнографізми, топоніми у власному населеному пункті, <i>готує</i> на цій основі коротке повідомлення, статтю до газети; <i>укладає</i> словнички діалектизмів, етнографізмів, лінгвістичних, літературознавчих термінів на основі тлумачного словника, словника діалектизмів, словника іншомовних слів, словника лінгвістичних термінів, етимологічного словника, пошукової роботи в рідному населеному пункті; <i>обґрунтовує</i> доцільність і правильність уживання термінів; <i>використовує</i> у мовленні кліше і мовні штампи; <i>пояснює</i> причини порушень лексичних норм;
--	---	---

		<i>пояснює</i> лексичне значення, стилістичну роль застарілих слів, неологізмів у художньому стилі, доцільність їх уживання; <i>усвідомлює</i> причини появи неологізмів, їх перехід до класу загальноновживаних слів; <i>уміє замінити</i> архаїзми відповідниками із сучасної української літературної мови; <i>характеризує</i> особливості функціонування загальномовних неологізмів та їх стилістичне значення в публіцистичному, художньому стилях; <i>висловлює</i> своє ставлення до знайденої інформації; <i>усвідомлює важливість</i> пошуку додаткової інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності; <i>висловлює</i> своє ставлення до чужих думок; <i>відчуває</i> відповідальність за дотримання лексичної норми у власному мовленні. <i>демонструє інтерес</i> до нових слів й <i>активність</i> у збагаченні власного словникового запасу. <i>бере на себе відповідальність</i> за свої мовленнєві вчинки; <i>демонструє</i> ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності. <i>висловлює</i> пропозиції щодо вдосконалення культури мовлення; складає спільно з групою текст виступу в шкільному радіожурналі	
6.	Українська графіка. Українська орфографія як учення про систему загальноприйнятих правил написання слів. З історії становлення і розвитку української графіки й орфографії. Основні принципи української орфографії. Складні випадки уживання м'якого знака, апострофа. Вживання великої літери. Лапки у власних назвах. Написання складних слів разом, окремо, через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Складоподіл і правила переносу слів з рядка в рядок. Графічне скорочення слів. Правопис географічних назв. Написання слів іншомовного походження. Історичний коментар до різних мовних явищ. Основні орфографічні норми. Типові помилки, зумовлені відхиленням від орфографічної норми. Нововведення в українському правописі.	Учень (учениця): <i>з'ясовує</i> суть понять «орфографічна норма», «орфограма», «орфографічна помилка», «орфографічний словник»; <i>усвідомлює</i> важливість дотримання орфографічної норми для сучасного компетентного мовця; <i>уміє</i> знаходити орфограму, визначає її тип, принцип написання; правильно пише й вимовляє слова з цими орфограмами; <i>усвідомлює</i> правила вживання великої літери, написання прізвищ та географічних назв, слів разом, окремо, через дефіс; слів іншомовного походження; правила переносу та географічного скорочення слів; <i>з'ясовує</i> відмінність подовження приголосних і подвоєння букв; <i>знаходить й усуває</i> допущені орфографічні помилки у словах, обґрунтовуючи їх написання правилами правопису; <i>використовує</i> орфографічний словник для перевірки написання слів та їх форм; редагує текст з орфографічними помилками; при потребі доцільно <i>використовує</i> словник іншомовних слів; <i>виконує</i> дослідницьку роботу з історії української графіки й орфографії; <i>висловлює</i> своє ставлення до знайденої інформації; <i>усвідомлює важливість</i> пошуку інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності; <i>висловлює</i> своє ставлення до чужих думок; <i>демонструє</i> повагу до себе й інших; <i>відчуває</i> відповідальність за мовленнєвий вчинок, дотримання орфоепічної норми у власному мовленні; <i>виражає</i> засобами мови адекватні почуття і враження від результатів роботи. <i>уболює</i> за результати своєї роботи; <i>демонструє інтерес</i> до нових слів й <i>активність</i> у збагаченні власного словникового запасу. <i>бере на себе відповідальність</i> за свої мовленнєві вчинки; <i>демонструє</i> небайдужість, активність, ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності.	§ 24 - 31

	Редагування тексту з орфографічними помилками. Використання орфографічного словника для перевірки написання слів та їх форм. Словник іншомовних слів.	<i>ініціює</i> обговорення складних або суперечливих питань з теми; <i>висловлює</i> пропозиції щодо вдосконалення культури мовлення	
7.	Лексикологія української мови. Слово як основна одиниця мови. Слово і поняття. Системні відношення в лексиці української мови. Семасіологія як учення про значення слів і виразів. Оцінні властивості слів на позначення слуху, зору, дотику. Багатозначні й однозначні слова. Пряме і переносне значення. Омоніми, їх види: омоформи, омофони, омографи, міжмовні омоніми. Повні і неповні омоніми. Поняття про пароніми. Синоніми, їх види, уживання. Синонімічний ряд. Антоніми, їх види, уживання. <i>Стилістика і культура мовлення</i> Лексичні норми. Уживання слова відповідно до його лексичного значення. Використання тлумачного словника. Мовна надмірність (багатослів'я, плеоназм, тавтологія) і мовна недостатність. Словники синонімів, антонімів, омонімів, паронімів. Словник символів. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Слова, успадковані з індоєвропейських та східнослов'янських мовних спільностей. Українізми в лексичному складі інших мов. Запозичена лексика як джерело збагачення лексичного складу мови. Латинські і грецькі елементи у складі різних груп лексики. Причини і джерела лексичних запозичень. Слова іншомовного походження та інтернаціоналізми у складі української мови. Нові	Учень (учениця): <i>розуміє</i> суть понять «лексична норма», «лексичне значення слів», «лексична сполучуваність слів», «слово і контекст», «лексична помилка»; <i>пояснює</i> загальні принципи класифікації словникового складу української мови; <i>визначає</i> роль і стилістичні можливості вивчених лексичних одиниць, <i>комунікативно доцільно використовує</i> їх у власному мовленні; <i>розуміє</i> відмінності між лексичними, фразеологічними синонімами; <i>доречно використовує</i> їх у тексті; <i>використовує</i> лексичну синонімію як засіб виправлення невинуватених повторів, як засіб зв'язку речень у тексті. <i>розрізняє</i> однозначні та багатозначні слова; <i>визначає</i> типи переносних значень, з'ясовує їх стильове забарвлення; <i>розпізнає</i> слова-омоніми в контекстуальному оточенні; з'ясовує відмінність між омонімічним і багатозначним словом; <i>знаходить і розпізнає</i> тропи, багатозначні слова, синоніми, антоніми, <i>пояснює</i>, з якою метою вони вжиті в тексті, <i>визначає</i> їх роль та доречність використання в текстах різних стилів мовлення, користуючись при цьому тлумачними словниками, а також словниками синонімів і антонімів; <i>правильно добирає</i> до слів синоніми й антоніми та доцільно <i>використовує</i> їх у мовленні, <i>уміє складати</i> синонімічний ряд; <i>виявляє й усуває</i> лексичні помилки, викликані змішуванням різних видів омонімів, паронімів, користуючись при цьому відповідними словниками; <i>розпізнає</i> в тексті вияви мовної надмірності та мовної недостатності; <i>знаходить</i> у тексті слова іншомовного походження, <i>пояснює</i> їх значення на основі словника іншомовних слів, <i>доречно використовує</i> їх у мовленні, <i>визначає</i>, які з них мають власне українські синоніми; <i>складає</i> діалог, уживаючи слова іншомовного походження; <i>визначає</i> стилістичну роль власне українських слів, запозичених слів, старослов'янізмів у тексті /у мовленні. <i>пояснює</i> значення старослов'янізмів, <i>визначає</i>, за допомогою яких лексичних засобів створюється їх урочисте, піднесене звучання; <i>користуючись</i> словником паронімів, <i>пояснює</i> значення близьких за звучанням слів; <i>висловлює</i> своє ставлення до знайденої інформації; <i>усвідомлює важливість</i> пошуку інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності; <i>демонструє</i> повагу до себе й інших, <i>висловлює</i> своє ставлення до чужих думок; <i>відчуває</i> відповідальність за дотримання лексичної норми у власному мовленні. <i>виражає</i> засобами мови адекватні почуття і враження від результатів роботи. <i>демонструє інтерес</i> до нових слів й <i>активність</i> у збагаченні власного словникового запасу.	§ 32 – 40

іншомовні запозичення. Кальки. Варваризми. Старослов'янізми, їх ознаки, роль у розвитку української мови. Лексика української мови за сферою її використання, стилістичною диференціацією. Загальноновживані слова. Лінгвокультуреми - слова з національно-культурним компонентом значення. Лексичне багатство діалектної лексики. Етнографізми. Топоніміка й ономастика у складі української лексики. Етимологія. Розмовна, просторічна, емоційно забарвлена лексика. Молодіжний сленг. Екзотизми. Пуризми. Наукова лексика. Філологічні, лінгвістичні, літературознавчі терміни. Канцеляризми. Штampi. Робота з діалектним словником. Стилiстичне використання канцеляризмів, штампів. Причини порушень лексичних норм. Явище мовної інтерференції. Словник лінгвістичних термінів. Застарілі слова та їх різновиди. Архаїзми, історизми. Можливість відтворення духовної культури за архаїчною лексикою. Неологізми. Загальномовні та авторські неологізми.	<i>бере на себе відповідальність за свої мовленнєві вчинки; демонструє небайдужість, активність у розгляді питань теми, ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності.</i> <i>ініціює обговорення складних або суперечливих питань з теми;</i> <i>висловлює пропозиції щодо вдосконалення культури мовлення;</i> <i>демонструє бажання долати труднощі в опануванні теми; визначає ознаки власне українських слів, характеризує їх стилістичні функції в тексті;</i> <i>наводить приклади уживання українізмів в інших слов'янських мовах; правильно і доцільно вживає в мовленні лінгвокультуреми;</i> <i>збагачує словниковий запас шляхом дослідження місцевого матеріалу;</i> <i>знаходить у тексті слова з національно-культурним компонентом значення, діалектизми, встановлює вмотивованість їх уживання, добирає до діалектизмів літературні відповідники;</i> <i>характеризує стилістичне використання діалектизмів, просторічної лексики, етнографізмів, жаргонізмів, арготизмів, архаїчної лексики;</i> <i>виконує короткий опис говірки рідного населеного пункту, з'ясовує, у мовному просторі якого діалекту знаходиться рідний населений пункт, розширює знання про історію рідного краю та родинні виховні традиції;</i> <i>прослуховує аудіозаписи текстів з різних говірок та аналізує їх;</i> <i>знаходить у тексті неологізми, просторічну лексику, етнографізми, пояснює їх стилістичні можливості, уміло й доцільно використовує їх в усному і писемному мовленні;</i> <i>виконує лінгвокраєзнавчу роботу, збирає діалектну лексику, етнографізми, топоніми у власному населеному пункті, готує на цій основі коротке повідомлення, статтю до газети;</i> <i>укладає словнички діалектизмів, етнографізмів, лінгвістичних, літературознавчих термінів на основі тлумачного словника, словника діалектизмів, словника іншомовних слів, словника лінгвістичних термінів, етимологічного словника, пошукової роботи в рідному населеному пункті;</i> <i>обґрунтовує доцільність і правильність уживання термінів; використовує у мовленні кліше і мовні штampi; пояснює причини порушень лексичних норм;</i> <i>пояснює лексичне значення, стилістичну роль застарілих слів, неологізмів у художньому стилі, доцільність їх уживання; усвідомлює причини появи неологізмів, їх перехід до класу загальноновживаних слів; уміє замінити архаїзми відповідниками із сучасної української літературної мови;</i> <i>характеризує особливості функціонування загальномовних неологізмів та їх стилістичне значення в публіцистичному, художньому стилях;</i> <i>висловлює своє ставлення до знайденої інформації;</i> <i>усвідомлює важливість пошуку додаткової інформації для розв'язання навчальних завдань і самостійної пізнавальної діяльності;</i> <i>висловлює своє ставлення до чужих думок; відчуває відповідальність за дотримання лексичної норми у власному мовленні.</i> <i>демонструє інтерес до нових слів й активність у збагаченні власного словникового запасу.</i> <i>бере на себе відповідальність за свої мовленнєві вчинки;</i>
--	---

		<i>демонструє</i> ініціативність, відповідальність, комунікабельність, уміння налагоджувати стосунки під час групової діяльності. <i>висловлює</i> пропозиції щодо вдосконалення культури мовлення; складає спільно з групою текст виступу в шкільному радіожурналі	
8.	Мовленнєве спілкування. Стилїстика і культура мовлення. Офіційне і неофіційне, публічне і непублічне мовленнєве спілкування. Вербальні й невербальні засоби спілкування. Мовленнєва ситуація. Мовленнєві ролі та наміри мовця і слухача. Мовленнєва тактика. Мовні засоби мовленнєвої ситуації. Причини комунікативних помилок. Особливості монологічного і діалогічного мовлення в різних сферах спілкування. Виступ на зборах, семінарах, конференції. Дискусійне мовлення. Поняття про текст як продукт мовленнєвої діяльності. Текстоутворювальні категорії. Закономірності побудови тексту. Інформаційна переробка текстів різних функціональних стилів і жанрів. Написання тез, конспектів, анотацій, рефератів. Комунікативні ознаки мовлення. Поняття про комунікативну доцільність, точність, ясність, правильність, чистоту, логіку, послідовність, образність, виразність, естетичність мови. Поняття про стилістичну систему української мови (стилі, підстилі, стилістичні засоби, способи і прийоми організації стилістичних засобів у тексті). Розмовний стиль, сфера його використання, призначення, основні ознаки. Фонетичні, інтонаційні, лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості розмовного мовлення. Жанри розмовного мовлення. Науковий стиль, сфери використання і призначення.	Учень (учениця): <i>розрізняє</i> види мовленнєвого спілкування; <i>доцільно обирає</i> мовленнєву тактику й мовні засоби, адекватні характеру мовленнєвої ситуації; <i>складає</i> план, тези, <i>готує</i> конспект статті, усвідомлює різницю між ними; <i>здійснює</i> редагування текстів; <i>розповідає</i> про побачене, прочитане в ситуаціях повсякденного спілкування; <i>готує</i> доповіді, реферати, рецензії; <i>виразно читає</i> тексти різних стилів, типів і жанрів мовлення відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм; <i>готує</i> перекази (усні, письмові) із творчим завданням, <i>оцінює</i> усні й письмові висловлювання щодо мовного оформлення та ефективності досягнення поставлених комунікативних завдань; <i>висловлює</i> власне ставлення до подій. <i>будує</i> розповідь на певну соціокультурну тему й ситуації спілкування; <i>складає</i> розповідь, текст-роздум, міркування, комбінований текст, що відповідає досвіду, інтересам, психологічним особливостям, для досягнення життєвих цілей; <i>сприймає, аналізує, зіставляє</i> мовні явища і факти, <i>коментує, критично оцінює</i> їх під кутом зору нормативності, відповідності сфері й ситуації спілкування, достовірності; - <i>продукує</i> усні і писемні монологічні та діалогічні висловлювання (тексти) , у тому числі тексти, які сприяють гармонізації психоемоційного стану, містять моделі досягнення свободи особистості, соціальної захищеності, сімейного щастя, кар'єрного зростання та ін. <i>пояснює</i> спільне та відмінне між різними жанрами науково-навчального стилю (рецензія, анотація, доповідь, реферат, тези, конспект); <i>характеризує</i> лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості наукового стилю, сфери його використання та призначення; <i>уміє трансформувати</i> текст одного стилю в інший стиль; <i>розрізняє</i> науково-навчальний і науково-популярний різновиди наукового стилю; <i>бере участь</i> у бесідах, дискусіях, дебатах, відеоконференціях; <i>реферує</i> науковий текст, <i>складає</i> план наукової статті; <i>готує</i> реферати, тези, рецензії з навчально-наукової проблеми, доповіді на лінгвістичні, морально-етичні, суспільні теми, виступи в науковому стилі та їх оцінкою; <i>здійснює</i> редагування науково-навчальних текстів; <i>створює</i> короткі повідомлення з наукової теми, <i>проводить</i> пошукові дослідження; <i>бере участь</i> у дослідницьких проектах. <i>проводить</i> бібліографічну роботу із залученням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій; систематизує інформацію з різних джерел, у т.ч. довідкової інформації (словники, енциклопедії, онлайн-ресурси тощо); володіє основними способами (прийомами) інформаційної переробки писемного тексту; <i>складає</i> таблиці, схеми на основі наукового тексту, <i>формулює</i> узагальнення;	Ст. 215-242

Основні ознаки наукового стилю: логічність, точність, абстрактність, узагальненість, об'єктивність викладу. Наукова метафорика. Підстилі наукового стилю: власне науковий, науково-навчальний і науково-популярний та їх особливості. Основні жанри наукового стилю. Бесіди, дискусії, повідомлення на наукову тему. Структура текстів різних жанрів. Особливості конспектування. Читання наукової, науково-популярної статті, довідкової літератури. Написання доповідей, рефератів, анотацій, тез, рецензій з навчально-наукової проблеми. Спільне й відмінне між ними. Редагування. Бібліографічний пошук на тему наукової роботи із залученням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.	дискутує, використовуючи різні способи аргументації та ілюстрування прикладами, веде конструктивний діалог зі співрозмовниками, дотримуючись правил мовленнєвого етикету та етичних норм.	
--	--	--

Індивідуальний навчальний план з української літератури

за підручником Олександра Авраменка, Василя Пахаренка. Українська література (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. загальн.серед. освіти .

Київ: Грамота, 2018. – 256 с.: іл.

Тема	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Примітка
1. ВСТУП. РЕАЛІСТИЧНА УКРАЇНСЬКА ПРОЗА		
Українська література другої половини XIX ст. у контексті	<u>Предметні компетентності</u> Учень / учениця:	Стор.

розвитку тодішнього суспільства, культури, мистецтва. Новий етап національно-визвольного руху, культурно-просвітницька діяльність «громад». Періодичні видання. Розвиток реалізму, натуралізму, пізній романтизм. Тодішні поезія, драматургія. Особливості реалістичної прози. Іван Нечуй-Левицький «Кайдашева сім'я» Життя і творчість письменника як новий імпульс української літератури («Колосальне всеобіймаюче око України» (І.Франко)). «Кайдашева сім'я» – соціально-побутова повість-хроніка. Реалізм твору, сучасна (вічна) актуальність проблеми батьків і дітей. Колоритні людські характери в повісті. Українська ментальність, гуманістичні традиції народного побуту й моралі. Ствердження цінностей національної етики засобами комічного. ТЛ: соціально-побутова повість, реалізм (поглиблено). Засоби змалювання комічного (поглиблено). МЗ: розвиток української культури наприкінці XIX ст. (історія).	характеризує в загальних рисах суспільно-культурні умови розвитку літератури 1870-1890 рр.; розповідає про письменника, називає його основні твори; коментує оцінку І.Франком творчого доробку І.Нечуя-Левицького; визначає жанр твору; коментує проблематику повісті; характеризує образи-персонажі, засоби їх зображення; порівнює образи дійових осіб; пояснює авторську позицію; виокремлює засоби комічного у творі, пояснює їхню роль. Ключові компетентності Учень / учениця: установлює причинно-наслідкові зв'язки між подіями твору; висловлює власну думку про українську ментальність, національний характер, народну мораль і етику; застосовує набуті знання для порівняння творів української та зарубіжної літератур; зіставлення специфіки розкриття теми в різних видах мистецтва; визначає роль і місце української літератури у світовому контексті. Емоційно-ціннісне ставлення <i>Усвідомлення основних рис української ментальності, її значення для самопізнання й успішної реалізації в сучасному суспільстві.</i>	3 – 42
Панас Мирний (П. Рудченко) «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» (1, 4 частини) Основне про життєвий і творчий шлях. Загальна характеристика творчості. Перший український соціально-психологічний роман, свідчення його можливостей у художньому дослідженні дійсності. Співавторство з І.Біликом. Широта представлення народного життя. Шлях Ничипора Варениченка: від правдошукацтва до розбійництва. Жіночі образи, ствердження народних поглядів на духовне здоров'я людини. ТЛ: соціально-психологічний роман.	Предметні компетентності Учень / учениця: знає про життя прозаїка, його основні твори; розповідає про історію написання роману; коментує його сюжет (1,4 частини); характеризує головні образи-персонажі, зокрема Чіпки, пояснює його поведінку психологічними чинниками; визначає роль головних жіночих образів у творі, розкриває їх. Ключові компетентності Учень / учениця: порівнює роман із «Кайдашевою сім'єю» І.Нечуя-Левицького; знаходить спільне та відмінне в художній манері прозаїків; коментує власне розуміння понять честі, справедливості, людської гідності й можливі способи їхнього ствердження; переконливо й толерантно	Стор. 43 – 60

МЗ: соціально-економічне становище в Україні 1870-х років (історія).	висловлює власні судження про ці поняття. Емоційно-ціннісне ставлення Усвідомлення значення правильності життєвого вибору для становлення й ствердження людини.	
2. «ТЕАТР КОРИФЕЇВ»		
Розвиток драматургії: соціально-побутові та історичні драми й комедії М.Старицького, М.Кропивницького, Панаса Мирного та ін. Від аматорських гуртків до професійного «театру корифеїв», що став «школою життя» (І.Франко). Перші театральні трупі М.Кропивницького та М.Старицького. Родина Тобілевичів та український театр. Популярність «театру корифеїв» в Україні та за її межами. Перша народна артистка України Марія Заньковецька. Іван Карпенко-Карий (І. Тобілевич) «Мартин Боруля» Основне про життєвий і творчий шлях митця, світогляд, багатогранність діяльності. Жанрова різноманітність творів. І. Карпенко-Карий і «театр корифеїв». Драматургічне новаторство письменника. Комедія «Мартин Боруля», її сценічна історія. Дворянство як міф про краще життя. Підміна особистісних етичних цінностей (чесності, порядності, працелюбства) станомою приналежністю. Психологічна переконливість розкриття образу Мартина Борулі. Значення творчості І. Карпенка-Карого. ТЛ: комедія. МЗ: розвиток театрального мистецтва в Україні наприкінці XIX ст. (історія).	<u>Предметні компетентності</u> Учень / учениця: розповідає про історію виникнення «театру корифеїв», його склад, популярність; називає авторів творів, написаних для професійного українського театру; знає про першу народну артистку України (УСРР). <u>Ключові компетентності</u> Учень / учениця: розуміє специфіку виражальних засобів театрального мистецтва. <u>Емоційно-ціннісне ставлення</u> <i>Прищеплення любові до театру, розвиток уміння цінувати красу й художню досконалість драматичного мистецтва. Виховання відчуття гордості за «театр корифеїв», що зіграв важливу роль у формуванні національної самосвідомості народу.</i> <u>Предметні компетентності</u> Учень / учениця: знає основне з життєвого і творчого шляху драматурга; розуміє причини просвітницьких ідейних пріоритетів світогляду письменника; визначає жанр драматичного твору; знає зміст п'єси «Мартин Боруля»; розповідає про історичну основу твору; характеризує головного героя; розуміє причини його особистої драми; дає характеристику іншим персонажам; визначає головний конфлікт твору; розкриває значення творчості І.Карпенка-Карого для розвитку української драматургії. <u>Ключові компетентності</u> Учень / учениця: визначає проблеми, порушені у творі, розуміє їх актуальність для сучасного життя; висловлює судження про духовні й матеріальні цінності; застосовує набуті знання для порівняльного аналізу творів української та зарубіжної літератур;	Стор. 61 – 75

	розуміє специфіку виражальних засобів театрального мистецтва. Емоційно-ціннісне ставлення <i>Усвідомлення думки, що життєва позиція кожного важлива для всього суспільства. Усвідомлення можливих негативних наслідків компромісних рішень (компроміс переконань – шлях до зради).</i>	
3. ТИТАН ДУХУ І ДУМКИ		
Іван Франко «Гімн» («Замість пролога»), «Сікстинська мадонна», «Ой ти, дівчино, з горіха зерня», «Чого являєшся мені...», «Легенда про вічне життя», *«Мойсей», «Сойчине крило». Письменник, учений, громадський діяч. Багатогранність діяльності, її вплив на культурний і політичний розвиток України. Франко-перекладач, публіцист. Значення творчості для розвитку української літератури, у пробудженні національної свідомості. Творчість І. Франка в музиці. МЗ: Україна наприкінці ХІХ – на поч. ХХ ст. (історія).	Предметні компетентності Учень / учениця: знає біографію І. Франка, основні царини його громадсько-політичної, наукової, мистецької, перекладацької діяльності, розуміє її значення в історії української літератури; висловлює власне ставлення до І.Франка як багатогранної особистості. Ключові компетентності Учень / учениця: висловлює судження про проблему вибору людини у вирішальній ситуації, потребу вчитися впродовж життя для формування себе як багатогранної особистості. Емоційно-ціннісне ставлення <i>Формування на прикладі життя І.Франка ціннісного переконання про можливість досягнення силою духу світових вершин інтелекту.</i>	Стор. 76 – 110
Лірика збірки «З вершин і низин». Загальне уявлення про композицію збірки. Творчість великих майстрів Відродження; символ вічної жіночності, материнства, краси; суперечки про роль краси і користі («Сікстинська мадонна»). Франкова концепція поступу людства, вираження незламного оптимізму («Гімн» («Замість пролога»)). Поетична збірка «Зів’яле листя».	Предметні компетентності Учень / учениця: знає композицію збірки «З вершин і низин»; пояснює назви основних віршів; розуміє ключові смисли, закладені в поезіях; характеризує образ «вічного революціонера»; аналізує поетичні тексти; висловлює власну думку про актуальність поезії І. Франка для сучасності. Ключові компетентності Учень / учениця: розрізняє засоби художнього увиразнення в поезіях; пояснює роль уживання художніх засобів; дискутує з приводу порушених у віршах проблем; толерантно відстоює власну позицію. Емоційно-ціннісне ставлення <i>Усвідомлення позитивного впливу поезії на людину. Формування переконання, що за будь-яких обставин необхідно залишатися з народом, його цінностями.</i>	Вивчити напам’ять: 1 поезію (на вибір)

Загальне уявлення про її композицію. «Ой ти, дівчино, з горіха зерня», «Чого являєшся мені...». Місце любовної теми у творчості І.Франка. Життєві імпульси появи творів (автобіографічність). Широка емоційна гама почуттів ліричного героя, ствердження невмирущості почуттів, ідеалу кохання. Філософська поезія. Змістовий зв'язок «Легенди про вічне життя» з поезією збірки «Зів'яле листя». Драматизм людських стосунків, роздуми про взаємність кохання. Поема *«Мойсей» – один із вершинних творів І.Франка. Проблематика твору: історичний шлях нації, визначна особистість як її провідник, пробудження національної свідомості, історичної пам'яті. Пролог до поеми – заповіт українському народові. ТЛ: філософська поезія, терцини, гімн, сонет.	<u>Предметні компетентності</u> <u>Учень / учениця:</u> розповідає про зб. «Зів'яле листя»; виразно й осмислено читає твори, аналізує їх; визначає й коментує засоби художнього вираження; знає і пояснює відмінність між громадянською та інтимною лірикою. <u>Ключові компетентності</u> <u>Учень / учениця:</u> висловлює судження про важливість кохання в житті людини; порівнює специфіку виражальних засобів у поезії і музиці в розкритті інтимних мотивів; аналізує сучасні інтерпретації інтимної лірики І. Франка в музичних композиціях. <u>Емоційно-ціннісне ставлення</u> <i>Усвідомлення того, що кохання – найвеличніше з почуттів, яке надихає людину на шляхетні вчинки.</i> <u>Предметні компетентності</u> <u>Учень / учениця:</u> знає філософську поезію І. Франка; пояснює провідні мотиви в «Легенді про вічне життя»; розуміє значення слова «легенда», подвійну природу дару; аналізує текст; визначає проблеми й підтекст твору; пояснює алюзію на Олександра Македонського; характеризує сутність дарунку богів; висловлює власну думку про те, чому він став неприйнятним для людей. <u>Ключові компетентності</u> <u>Учень / учениця:</u> висловлює власні міркування про вчинки й характер героїв, наскільки праведними й чистими є їхні помисли під час передаровування; аналізує та інтерпретує твір в аспекті загальнолюдських цінностей. <u>Емоційно-ціннісне ставлення</u> <i>Усвідомлення відповідального ставлення до життя. Осмислення негативної ролі лицемірства в житті сучасної людини.</i> <u>Предметні компетентності</u> <u>Учень / учениця:</u> знає місце поеми *«Мойсей» у творчому доробку І. Франка; пояснює поняття «філософська поезія», «терцини», «гімн», «сонет»; розуміє специфіку сюжетних ліній, найнапруженіші моменти поеми; характеризує алегоричність образу Мойсея; аналізує засоби художнього	
---	---	--

	увиразнення в тексті; висловлює власну позицію щодо ролі провідника нації в долі народу та міркує про майбутнє. Ключові компетентності Учень / учениця: висловлює судження про те, як виховувати в собі риси відповідальності, мужності; як спрогнозувати можливі наслідки діяльності; зіставляє специфіку розкриття мотиву шукань землі обітваної в Біблії та художній літературі; шукає інформацію про українських письменників, які переосмислювали образ Мойсея; бере участь у дискусії щодо проблеми безвідповідальності в житті людини; зіставляє специфіку розкриття теми в літературі й музиці. Емоційно-ціннісне ставлення <i>Усвідомлення ролі кожного в історичному процесі, здатності брати на себе відповідальність за Батьківщину в її складні періоди.</i>	
Проза І. Франка (ідеї, проблеми). Художні шукання прозаїка. Франко й український модернізм. Новела «Сойчине крило» – жіноча доля в новітній інтерпретації. Образ героя-адресата – уособлення боротьби між «естетикою» і «живим чоловіком». Гуманізм новели. Роль І.Франка в розвитку драматургії й театру («Украдене щастя»). Значення творчості І.Франка, її актуальність. ТЛ: поняття про модернізм.	Предметні компетентності Учень / учениця: знає про І. Франка як прозаїка; пояснює композицію та сюжет новели «Сойчине крило»; розуміє морально-етичні проблеми, порушені у творі; характеризує його модерністську специфіку; аналізує засоби художнього увиразнення; висловлює власну думку про актуальність творчості І. Франка для ХХІ ст. Ключові компетентності Учень / учениця: пояснює важливий моральний урок, який продемонстрували герої власним учинком; висловлює судження про кохання, яке долає час, про вірність, справедливість; швидко й ефективно шукає інформацію, використовуючи різні джерела. Емоційно-ціннісне ставлення <i>Усвідомлення неминучості перемоги добра над злом. Шанобливе ставлення до творчості І.Франка. Усвідомлення його внеску у світову культуру.</i>	
4. МОДЕРНА УКРАЇНСЬКА ПРОЗА		

Особистісні чинники у світогляді людини на рубежі віків. Посилення зв'язку з культурою Європи, активні націотворчі процеси. Основні риси українського прозового модернізму (О.Кобилянська, М.Коцюбинський, В.Стефаник, В.Винниченко). «Нова школа» у прозі.	<u>Предметні компетентності</u> <i>Учень / учениця:</i> має загальне уявлення про модерністські тенденції в українській літературі 1910-х років; про імпресіонізм у літературі та образотворчому мистецтві. <u>Ключові компетентності</u> <i>Учень / учениця:</i> уміє знаходити й систематизувати інформацію з різних джерел для виконання навчальних завдань; ставиться толерантно до інших культур; береже природу й шанує людей, відчуває відповідальність за майбутнє свого народу; уміє пов'язувати події художнього твору з реальним життям і робити висновки; аналізує культуру рідного краю в контексті культурних особливостей різних регіонів України.	Стор. 111 – 116
--	---	---

Індивідуальний навчальний план із зарубіжної літератури

за підручником Ніколенко О. М., Київ: Видавництво «Грамота», 2016

№ п/п	ТЕМА	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності	Примітка	
Тема 1	Вступ. Оригінальна й перекладна література в сучасному світі			
	Значення художньої літератури для людини й людства ХХІ ст. Формування читача в епоху цифрових технологій. Оригінали й переклади художніх творів, їхня роль у розвитку особистості. Перекладна література як важливий складник вітчизняної культури й чинник формування української нації. (ТЛ) Автор, читач, художній переклад, діалог культур. (ЛК) Використання Інтернету для розширення кола читання. (УС) Українські бібліотеки. Електронні ресурси українських бібліотек. (ЕК) Відмінності перекладного твору від оригінального. (МЗ) Інформатика, художня культура.	Предметні компетентності Знаннєвий компонент розуміє значення художньої літератури для розвитку суспільства та особистості; знає особливості художнього перекладу, його різновиди; Діяльнісний компонент з'ясовує сутність діалогу автора й читача, діалогу культур у процесі читання художньої літератури; уміє користуватися фондами бібліотек, зокрема електронних мережеских бібліотек; Ціннісний компонент усвідомлює духовні цінності, утілені у творах літератури й мистецтва;	Ключові компетентності Спілкування державною мовою тлумачить поняття «автор», «читач», «діалог культур», «оригінал», «художній переклад»; Спілкування іноземними мовами знає вислови зарубіжних митців про літературу й культуру іноземною мовою (за умови володіння нею); Математична компетентність на підставі прочитаного виокремлює головну та другорядну	Стор. 6 - 9
	ПЧ Н.Р.М. Гейман «Чому наше майбутнє залежить від читання». Про важливість читання в житті людини.			

					у інформацію; <i>класифікує</i> прочитані твори за ознакою «оригінальна література – перекладна література»; Інформаційно-цифрова компетенція <i>знає</i> електронні сайти українських бібліотек, <i>використовує</i> їх у процесі навчання й читання художньої літератури; <i>створює</i> електронну продукцію (презентації, буктрейлери тощо) для популяризації улюблених книжок; Уміння <i>вчитися</i> <i>використовує</i> різні джерела довідкової	
--	--	--	--	--	---	--

					інформації (словники, енциклопедії, он-лайн ресурси) для отримання нових знань; Соціальна та громадянська компетентності толерантно ставиться до культурних надбань інших народів; Обізнаність та самовираження у сфері культури усвідомлює роль художньої літератури для світового духовного поступу та значення української перекладної літератури для вітчизняної культури; Екологічна грамотність і здорове життя	
--	--	--	--	--	--	--

					розуміє значення читання художньої літератури для духовного здоров'я людини як спосіб протидії насилству , агресії та іншим негативни м явищам сучасного світу	
		ЗОЛОТІ СТОРІНКИ ДАЛЕКИХ ЕПОХ				
		Стародавня Греція. Етапи й шедеври античності (огляд). Гомер (приблизно VIII ст. до н. е.). Міфологічні, пригодницькі й побутові елементи в «Одісеї». <i>(ТЛ) Міф, епічна поема</i> <i>(ЛК) Утілення поем Гомера у творах мистецтва.</i> <i>(УС) Українські переклади творів. Уплив літератури античності на українську літературу.</i> <i>Гомерівські, мотиви у творчості українських поетів.</i> <i>(ЕК) Порівняння образів, оригіналу й перекладу (фрагментів – за умови володіння учнями іноземною мовою).</i> <i>(МЗ) Історія, художня культура.</i> Матеріали до уроків: Експрес-урок https://www.youtube.com/watch?v=FNxF57ibL5E відео https://www.youtube.com/watch?v=0PdJe7OzRks&t=7s		Предметні компетентності Знаннєвий компонент <i>дає стислу характеристику літератури античності та Відродження; називає видатних представників античної та ренесансної культур; знає основні відомості про Гомера, Данте і В. Шекспіра; розуміє вплив творчості Гомера, Данте і В. Шекспіра на українську літературу й світовий літературний процес; дає загальну характеристику змісту творів; називає імена відомих українських</i>	Ключові компетентності Спілкування я державною мовою <i>тлумачить поняття «трагедія», «міф», «епічна поема», «вічний образ»; збагачує власне мовлення крилатими висловами з прочитаних творів;</i> Спілкування іноземними мовами <i>читає уривок із трагедії «Гамлет» англійською мовою (за</i>	Стор. 11 – 29 Читат и уривк и твору Стор. 31 – 44
		Гомер «Одісея». Уславлення людського розуму, вірності, винахідливості й допитливості. Засудження беззаконня,				

		наси́льства й несправедливості та самовпевненості й марнославства. Образ Одісея.				
		Італія Специфіка італійського Відродження, його основні етапи, представники. Роль Данте Аліґ'єрі в історії європейської культури. (ЛК) Утілення поеми Данте у творах мистецтва. (УС) Українські переклади творів. Уплив літератури Відродження на українську літературу. Дантівські мотиви у творчості українських поетів. (ЕК) Порівняння образів, оригіналу й перекладу (фрагментів – за умови володіння учнями іноземною мовою). (МЗ) Історія, художня культура. Відео (біографія) https://www.youtube.com/watch?v=6dEtS2GrXb8	перекладачів творів античності й Відродження; Діяльнісний компонент аналізує ідейно-тематичний зміст, сюжет, особливості композиції, проблематику поем «Одісея» та «Божественна комедія» (за прочитаними уривками), трагедії «Гамлет»; визначає міфологічні, пригодницькі й побутові елементи в «Одісеї»; характеризує стиль гомерівської оповіді, концепцію світу і людини в «Божественній комедії», образи Одісея і Гамлета, жанрову своєрідність творів; висловлює ставлення до літературних персонажів; аргументує, чому образ Гамлета став «вічним»; визначає провідні мотиви трагедії «Гамлет», роль монологів у розкритті образу головного героя; узагальнює результати аналізу творів, свої знання про літературу античності й Відродження; Ціннісний компонент	умови володіння цією мовою); порівнює уривки оригіналу та перекладу трагедії «Гамлет» (за умови володіння англійською мовою); Математична компетентність установлює причиново-наслідкові зв'язки між подіями твору; Інформаційно-цифрова компетентність застосовує цифрові технології для пошуку необхідної інформації; створює електронну продукцію (презентації, афіші тощо) для популяризації прочитаних творів; Уміння вчитися використовує різні види читання (повільне, виразне, коментоване	Стор. 45 – 53	Стор. 54 – 60
		Поема «Божественна комедія» як філософсько-художній синтез середньовічної культури й утілення ідей раннього Відродження. Особливості композиції поеми. Концепція світу й людини. Алегоричний зміст образів та епізодів. Жанрова своєрідність твору.			Стор. 60 - 75	
		Англія. Ренесанс в Англії. Здобутки й представники. Здобутки драматургії Вільяма Шекспіра (1564 – 1616). Філософські та моральні проблеми в трагедії «Гамлет». (ТЛ) Вічний образ, трагедія. (ЛК) Утілення трагедії В. Шекспіра у творах мистецтва. (УС) Шекспірівські мотиви у творчості українських поетів.				

		(ЕК) Порівняння образів, оригіналу й перекладу (фрагментів – за умови володіння учнями іноземною мовою). (МЗ) Історія, художня культура. Експрес-урок https://www.youtube.com/watch?v=XoVHcJzWKR4 Відео (біографія) https://www.youtube.com/watch?v=dAiuDAfGLM4		обговорює філософсько-етичні проблеми, порушені у творах; висловлює судження щодо проблем праведного благочестивого життя (за «Божественною комедією») та морального вибору в житті людини (за трагедією «Гамлет»); оцінює чинники (цінності, ідеали, стани) духовного життя і вчинків літературних персонажів; робить висновки про значення прочитаних творів для світового культурного поступу в цілому	, повторне, вибіркоче); здійснює самооцінювання результатів власної діяльності, рефлексію, зіставляючи свої погляди з поглядами головних персонажів трагедії «Гамлет»; Соціальна та громадянська компетентності визначає у творах актуальні соціальні проблеми та ідеї; аналізує з погляду цінностей сучасного суспільства світоглядні засади античності й Відродження, відображені в прочитаних творах або уривках із них; оцінює стосунки Гамлета і зображеного в шекспірівській трагедії соціуму;
		Художній простір (данське королівство як символ). Провідні мотиви твору. Багатогранність шекспірівських характерів. Відкритість твору в часі, його рецепція та інтерпретації в наступні епохи.			
		(Напам'ять В. Шекспір «Гамлет». 1 Монолог)			

					висловлює думки щодо порушених у прочитаних творах соціальних проблем; Обізнаність та самовираження у сфері культури сприймає прочитані твори в контексті відповідної доби й сучасної культурної ситуації; аналізує та інтерпретує твори в аспекті національної культури та загальнолюдських цінностей; усвідомлює роль античності і Відродження в розвитку української і світової культури.	
		ПРОЗА Й ПОЕЗІЯ ПІЗНЬОГО РОМАНТИЗМУ ТА ПЕРЕХОДУ ДО РЕАЛІЗМУ XIX СТ.				
	Тема 2	Романтизм у Німеччині. Ернст Теодор Амадей Гофман (1776 – 1822) як представник гротескної течії романтизму. Віхи мистецького шляху. Протиставлення філістерів та ентузіастів як провідний конфлікт творчості Е. Т. А. Гофмана Експрес-урок		Предметні компетентності Знаннєвий компонент розуміє особливості розвитку романтизму, специфіку його	Ключові компетентності Спілкування державною мовою пояснює сутність понять і	Стор. 78 - 84

		https://www.youtube.com/watch?v=f3d-1j6lVz0 ; відео (біографія) https://www.youtube.com/watch?v=0WaTn4Um7-E			
		Особливості сюжету й композиції повісті «Крихітка Цахес на прізвисько Цинобер». Гротескні образи. Викривальний зміст твору. Символіка.			Стор. 84 - 92
		Місце В. Вітмена в літературному процесі США. Особливості світобачення митця. Зв'язок збірки «Листя трави» з історією та життям Америки Експрес-урок https://www.youtube.com/watch?v=Fdl9xBUxCb0&t=1s			Стор. 98 - 105
		Тематика, проблематика, композиція збірки «Листя трави». Образ ліричного героя. Символи. Традиції й художнє новаторство Вітмена Експрес-урок https://www.youtube.com/watch?v=7HGEW4N23Vs ; https://www.youtube.com/watch?v=JruZ7_GxqT0			Стор. 105 - 117
		Контрольна робота за I семестр	течій у національних літературах і творчості митців; знає українських перекладачів та українські переклади прочитаних творів, визначає в них засоби художньої виразності; Діяльнісний компонент виявляє жанрові ознаки прочитаних творів; визначає особливості взаємодії різних елементів (романтичних і реалістичних) у творах письменників; аналізує провідні теми, проблеми, мотиви творів; коментує , характеризує , інтерпретує образи персонажів та засоби їх створення; виявляє особливості індивідуального стилю митців; зіставляє образи, засоби виразності; виявляє традиції й новаторство митців на тлі літературного процесу; Ціннісний компонент висловлює власну думку щодо порушених у творах проблем;	фактів, пов'язаних із розвитком романтизму; бере участь у дискусії стосовно проблем, порушених у творах; Спілкування іноземними мовами читає тексти (уривки) іноземною мовою (за умови володіння іноземною мовою); порівнює оригінали й переклади (у фрагментах); Математична компетентність складає таблиці, схеми на підставі прочитаних творів; установлює причиново-наслідкові зв'язки подій та образів; Компетентності в природничих науках і технологіях самостійно знаходить і систематизує інформацію.	

				усвідомлює гуманістичні цінності доби романтизму (пріоритет особистості, свободи, мистецтва, людських почуттів та ін.);		
--	--	--	--	--	--	--

**Індивідуальний навчальний план з англійської мови
для 10 класу
за підручником Oxford University Press Solution Intermediate 3d edition by Tim
Falla, Paul A. Davies**

№	Тематика ситуативного спілкування	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності	Примітки
1	IA Vocabulary Holidays Канікули Past Simple: Regular verbs (-ed) (+/- /?) SB. p. 4	- Розказувати про свої літні канікули.	
2	2B Present simple and continuous Dynamic and state verbs: SBp.5 1D Articles Will/going to	- Розмовляти про події сьогодення та майбутні домовленості і плани/наміри.	
3	School show: Пам'ятні події adjectives describing feeling (anxious, bored) & personality (flexible, punctual) -ed and -ing adjectives Negative prefixes (un-, dis-, im) SB p.6	- Запитувати про та описувати стан людини . - Розповідати про шкільні події.	
4	Unit1 «Зміна поколінь» SB p.8-10 Ages and stages(Stages of life: be a centenarian/an infant/a toddler ancestors Life events: be born, be brought up (by), ... SB p.121 Vocabulary) The longest lifespan (Contrast: Past Simple Past Continuous Past Perfect SB p.128) I used to be older...SB p.13 (Live up to, walk out on, fit in with, get on with, sign up for, catch up with, go through with, put up with, run out of Three-part phrasal verbs) Culture: Scholarship programmes	- Розповідати про різні періоди життя людей. - Розмовляти про спогади людей. - Розповідати про звички та речі, які мали місце в минулому, а тепер зникли. - Запитувати і розповідати про участь у стипендіальних програмах. - Писати невеликий лист – представити себе.	
5	Unit 2 Leisure Time 2A Vocabulary Love it or hate it Чи мені до вподоби мій вільний час? SB p. 20-21 2B Contrast: Present perfect and Past simple been/gone SB p. 129 2D Present perfect simple and continuous SB p.130 2F Reading Field games «Пошук скарбів» в час хай-тек SB p. 26-27 (Geocaching, logbook, webcam cache Prepositions: across, all along, all over Adjectives: addictive, time-consuming SB p 122 Vocabulary) 2H Writing A blog post open day at school День відкритих дверей в школі. SB p.29	- Обговорювати свої захоплення та уподобання. - Висловлювати дію, яка вже закінчилася і має вплив на теперішню ситуацію. - Описувати незвичні захоплення. - Висловлювати думку у блозі. Писати про подію в школі. - Наводить приклади впливу відомих спортсменів України на популяризацію фізичної культури і спорту. - Писати друзеві про спортивні канікули.	

	Culture: Sports Holidays in Ukraine Спортивні канікули в Україні WB p.26		
6	Unit 3. The human body 3A Vocabulary Parts of the body Як багато ти знаєш про людське тіло? SB p. 30-31 (Parts of the body: ankle, bottom, brain Treatments: antibiotics, bandage Accidents&injures: bang your head, twist or sprain a wrist, etc. Recycle: Present perfect Past simple) 3B Grammar: Will, may, might, could 1st conditional SB p. 131 Bio-printing 3Д-друк органівальтернативне лікування SB p. 3 3D Grammar: Future time expressions: in 100 years' time Future continuous Future perfect SB p.132 In 10.000 years... В далекому майбутньому... SB p. 34 3E Word Skills A gut feeling? Вплив емоцій на тіло SB p. 35 (Feelings: afraid, anxious, ashamed, disgusted, envious, proud, surprised Related nouns, adjectives and adverbs) 3F Reading Body clock Персональний годинник SB p. 36-37 (should, must, have to) 3H Writing Opinion essay about exercising for teens Аргументоване есе щодо зарядки для підлітків SB p.39 (Discourse markers)	- Розповідати про частини тіла та їхнє пошкодження - Погодитися/ відхиляти точку зору. Висловлювати припущення щодо альтернативного лікування - Розповідати про вірогідні чи певні речі в майбутньому - Впізнавати слова з однієї родини, опис почуттів - Ділитися власними думками з іншими людьми - Писати аргументоване есе за темою здоров'я	
7	Unit 4. Home 4A Vocabulary Describing houses and homes Опис житла SB p. 42-43 (Types of home: bungalow, mansion, thatched cottage, ... Parts of ahouse & garden: basement Describing houses and rooms: cosy, cramped, tiny, substuntial) 4B Grammar Renting a flat Оренда житла SB p. 44 (Comparative & superlative adjectives and adverbs. Double comparatives SB p. 132) 4D Grammar I wish I lived here... Якщо б я тут жив... SB p. 46 (Second conditional I wish/If only SB p. 134 Grammar Builder 4.2+4.3) 4E Word Skills Unique house. Spectacular view Будинок, що вражає SB p. 47 (Solitude Do (yoga), make (up my mind), take (photos) SB p. 123 Vocabulary Builder 4E Do, make, take Collocations)	- Описувати різні види житла зовні та всередині - Розуміти текст про оренду житла - Розповідати про уявні ситуації та речі, які хотів би змінити - Розуміти текст про альтернативне житло - Писати про місцезнаходження та внутрішні прикраси квартири	

	4F Reading Alternative living Альтернативне житло SB p. 48-49 4H Writing Just moved to ... Емейл до друга про свою нову квартиру SB p. 51 (Would rather, had better SB p. 135)		
8	Practicing Tests https://test-english.com/grammar-points/b1/present-simple-present-continuous/ https://test-english.com/grammar-points/b1/present-simple-present-continuous/ https://test-english.com/grammar-points/b1/present-simple-present-continuous/ https://test-english.com/grammar-points/b1/present-simple-present-continuous/ https://test-english.com/grammar-points/b1/present-simple-present-continuous/ https://test-english.com/grammar-points/b1/present-simple-present-continuous/ https://test-english.com/grammar-points/b1/usually-used-to-be-used-to-get-used-to-o/ https://test-english.com/grammar-points/b1/first-conditional-future-time-clauses/ https://test-english.com/grammar-points/b1/second-conditional-unreal-situations/		https://test-english.com/listening/b1/ https://test-english.com/reading/b1/

Алгебра та початки аналізу(рівень стандарту), 10 клас

№ уроку	§ уроку	Теми уроку	Дата
І семестр			
Тема 1. ФУНКЦІЇ, ЇХНІ ВЛАСТИВОСТІ ТА ГРАФІКИ			
Учень/учениця: користується різними способами завдання функцій; знаходить область визначення функціональних залежностей; значення функцій при заданих значеннях аргументу і значення аргументу, за яких функція набуває даного значення; встановлює за графіком функції її основні властивості; встановлює властивості функцій; обчислює та порівнює значення виразів, які містять степені з раціональними показниками, корені; розпізнає та схематично зображує графіки степеневих функцій; розв'язує найпростіші ірраціональні рівняння			
1.	§1 п 1	Найбільше і найменше значення функції .	
2.	§1 п 2	Степенева функція з натуральним показником	
3.	§1 п 3	Степенева функція із цілим показником	
4.	§1 п 4	Означення кореня n -го степеня	
5.	§1 п 5	Властивості кореня n -го степеня	
6.	§1 п 6	Означення та властивості степеня з раціональним показником	
7.	§1 п 7	Ірраціональні рівняння	

Геометрія (рівень стандарту), 10 клас

№ уроку	§ уроку	Теми уроку	Дата
I семестр			
Тема 1. ПАРАЛЕЛЬНІСТЬ ПРЯМИХ І ПЛОЩИН У ПРОСТОРІ Учень/учениця: називає основні поняття стереометрії; розрізняє означувані та не означувані поняття, аксіоми та теореми; формулює аксіоми стереометрії та наслідки з них; застосовує аксіоми стереометрії та наслідки з них до розв'язання нескладних задач; класифікує за певними ознаками взаємне розміщення прямих, прямих і площин, площин у просторі за кількістю їх спільних точок; встановлює паралельність прямих, прямої та площини, двох площин; з'ясовує, чи є дві прямі мимобіжними; зображає фігури у просторі; застосовує відношення паралельності між прямими і площинами у просторі до опису відношень між об'єктами навколишнього світу.			
1.	§4 п 27	Основні поняття стереометрії . Аксіоми стереометрії	
2.	§4 п 27	Наслідки з аксіом стереометрії	
3.	§4 п 28	Просторові геометричні фігури. Початкові відомості про многогранники	
4.	§4 п 29	Взаємне розміщення двох прямих у просторі	
5.	§4 п 30	Паралельність прямої і площини	
6.	§4 п 31	Паралельність площин	
7.	§4п 32	Паралельне проектування і його властивості. Зображення плоских і просторових фігур у стереометрії	
Тема 2. ПЕРПЕНДИКУЛЯРНІСТЬ ПРЯМИХ І ПЛОЩИН У ПРОСТОРІ Учень/учениця: встановлює та обґрунтовує перпендикулярність прямих, прямої та площини, двох площин; формулює означення кута між прямими, прямою та площиною, площинами; теорему про три перпендикуляри; застосовує відношення між прямими і площинами у просторі, відстані і кути у просторі до опису об'єктів навколишнього світу; розв'язує задачі на знаходження відстаней та кутів в просторі, зокрема практичного змісту			
8.	§5 п33	Кут між прямими в просторі	
9.	§5 п 34	Перпендикулярність прямої та площини	
10.	§5 п 35	Перпендикуляр і похила	
11.	§5 п 36	Кут між прямою і площиною	
12.	§5 п 37	Двогранний кут. Вимірювання кутів між площинами	

Індивідуальний навчальний план з історії України

10 клас

Складено згідно Навчальної програми для ЗЗСО (Наказ Міністерства освіти і науки України від 03 серпня 2022 року № 698)

№	Тема	Очікувані результати	Примітка
1	ВСТУП. УКРАЇНА В РОКИ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1. Україна і світ на порозі ХХ ст. 2. Україна в геополітичних планах Троїстого союзу (Четверного союзу, Центральних держав) і Антанти. 3. Воєнні дії на території України в 1914–1917 рр 4. Політика Російської та Австро-Угорської імперій на українських землях у 1914–1917 рр.	· Знати хронологічні і територіальні межі, перебіг і результати воєнних операцій на теренах України в 1914–1917 рр. (Галицька битва, Горлицький прорив, Луцький (Брусилівський) прорив, Червневий наступ); · Розуміти зміст понять: «військове генерал-губернаторство», «депортація», «окупаційний режим», «Перша світова війна»; · Уміти встановити синхронність подій Першої світової війни на українських землях, що входили до складу Російської та Австро-Угорської імперій, і на Західному фронті;	Параграф 2-5. https://pidruchnyk.com.ua/1228-istoriya-ukrainy-10-klas-vlasov-kulchycky.html
2	УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ, РОЗПАД РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ТА ПОСТАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ – УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1. Причини та рушійні сили Української революції. Українська Центральна Рада (УЦР). 2. Відносини УЦР із Тимчасовим урядом. I та II Універсали. Генеральний Секретаріат. Збройний	· Знати дати утворення УЦР, проголошення УНР і державної незалежності УНР, бою під Крутами, утворення Кримської Народної Республіки. · Розуміти зміст понять: «автономісти», «курултай», «національно-культурна автономія», «меджліс», «самостійники», «універсал», «червоний терор»; · Уміти визначити хронологічні межі Української революції та синхронізувати історичні події в різних регіонах України, у Росії, Європі;	Параграф 6-11. https://pidruchnyk.com.ua/1228-istoriya-ukrainy-10-klas-vlasov-kulchycky.html

	3.З'їзд поневолених народів Росії як передвісник розпаду Російської імперії. 4.Прихід до влади більшовиків у Росії: позиція УЦР. III Універсал. 5.Початок і перебіг першої російськоукраїнської війни. Бій під Крутами. 6.IV Універсал: проголошення державної незалежності УНР. 7.Державотворча діяльність УЦР взимку-навесні 1918 р. Формування української громадянської нації		
3	В БОРОТЬБІ ЗА УКРАЇНСЬКУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ 1.Українська Держава (гетьманат Павла Скоропадського) 2. Утворення Директорії. 3.Кримські крайові уряди 1918–1919 рр. 4.ЗахідноУкраїнська Народна Республіка: державне будівництво. 5.Друга російсько-українська війна. 6.УНР в кільці фронтів: ключові події, герої та результати боротьби за збереження української держави. 7. Варшавська угода. Війна УНР в союзі з Польщею проти більшовицької Росії. 8.Повстанський рух 1920–1921 рр. Другий Зимовий похід Армії УНР. Поразка УНР. 9.Розвиток культури у 1917–1921 рр	· Знати дати утворення ЗУНР і проголошення Акта злуки, Чортківської офензиви; · Розуміти зміст понять: «воєнний комунізм», «гетьманат», «Директорія», «київська катастрофа», «лінія Керзона». · Уміти встановити послідовність і синхронність подій Української революції. боротьби за українську незалежність(на національному, регіональному і локальному рівнях);	Параграф 12-23. https://pidruchnyk.com.ua/1228-istoriya-ukrainy-10-klas-vlasov-kulchycky.html

Індивідуальний навчальний план з всесвітньої історії

10 клас

Складено згідно Навчальної програми для ЗЗСО (Наказ Міністерства освіти і науки України від 03 серпня 2022 року № 698)

№	Тема	Очікувані результати	Примітка
1	Передумови Першої світової війни. Війна та революції 1. Початок «Великої війни». 2. Міжнародні конфлікти в умовах війни. Людина на фронті і в тилу 3. Російська революція 1917 р. та її вплив на перебіг війни	· Знає хронологічні межі Першої світової війни; · Розуміє поняття: «геноцид», «геополітика», «геополітичні інтереси», «ксенофобія», «Перша світова війна», «позиційна війна», «система озброєного миру»; · Уміє встановити хронологічну послідовність і синхронність подій Першої світової війни, революційних подій у Європі;	Параграф 1-3. https://pidruchnyk.com.ua/420-vsesvtnya-storya-ladichenko-osmolovskiy-10-klas.html
2	Облаштування повоєнного світу 1. Паризька мирна конференція та мирні договори 2. Вашингтонська конференція. Завершення формування Версальсько-Вашингтонської системи, її суперечності.	· Знає час роботи Паризької та Вашингтонської конференцій, укладення мирних договорів за підсумками Паризької конференції підписання пакту Бріана-Келлога; · Розуміє поняття: «демілітаризована зона», «контрбучія», «репарація», «санітарний кордон», «система колективної безпеки»; · Уміє встановити хронологічну послідовність підписання угод, що стали основою Версальсько-Вашингтонської системи;	Параграф 4-5. https://pidruchnyk.com.ua/420-vsesvtnya-storya-ladichenko-osmolovskiy-10-klas.html

3	Провідні держави світу в міжвоєнний період 1. Сполучені Штати Америки 2. Велика Британія 3. Франція 4. Італія 5. Німеччина 6. Союз Радянських Соціалістичних Республік як держава імперського типу. 7. Виклики міжвоєнного часу.	· Знає хронологічні межі доби «проспериті», «Великої депресії», «Нового курсу», діяльності урядів Народного фронту у Франції, реформування Британської імперії, існування Веймарської республіки, Громадянської війни в Іспанії; · Розуміє характер економічного зростання у світі 1920-х рр.; причини та характер зближення Веймарської Німеччини та СРСР; · Уміє встановити хронологічну послідовність і синхронність фактів, пов'язаних із економічною стабільністю та світовою кризою у провідних країнах міжвоєнного світу.	Параграф 6-13. https://pidruchnyk.com.ua/420-vsesvtnya-storya-ladichenko-osmolovskiy-10-klas.html
---	---	--	--

Індивідуальний навчальний план з громадянської освіти

10 клас

Складено згідно Навчальної програми для ЗЗСО (Наказ Міністерства освіти і науки України від 03 серпня 2022 року № 698)

№	Тема	Очікувані результати	Примітка
1	ОСОБИСТІСТЬ ТА ЇЇ ІДЕНТИЧНІСТЬ 1.Що таке ідентичність? 2.Соціалізація особистості. 3.Молодіжні субкультури 4.Самореалізація людини.	- Знання і розуміння: дає визначення понять: ідентичність, соціалізація, самовизначення, самореалізація, особиста гідність, совість, сім'я, субкультура. - Вміння і навички: Вільно оперує основними поняттями. - Установки і цінності: Усвідомлює цінність людського життя.	Параграф 1-7. https://pidruchnyk.com.ua/1186-gromadyanska-osvita-10-klas-bakka.html
2	ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ 1.Людська гідність і права людини 2.Людина і держава. 3.Права дитини 4.Еволюція прав людини. 5.Механізми захисту прав людини і прав дитини 6. Права людини та права дитини в умовах збройного конфлікту	- Знання і розуміння: Пояснює природу прав людини. Розглядає права людини крізь призму відносин «людина – держава». - Вміння і навички: Зіставляє і порівнює поняття «особиста гідність» та «людська гідність». Вміє захищати свої права та права інших людей. - Установки і цінності: Демонструє почуття людської гідності, самоповаги та поваги до інших, незалежно від соціальних,	Параграф 8-13. https://pidruchnyk.com.ua/1186-gromadyanska-osvita-10-klas-bakka.html

		культурних, мовних, релігійних та інших відмінностей	
3	ЛЮДИНА В СОЦІОКУЛЬТУРНО МУ ПРОСТОРІ 1. Соціокультурна багатоманітність. 2. Ефективна комунікація. Вербальна та невербальна 3. Стереотипи та упередження. Дискримінація. Конфлікти. 4. Толерантність та інклюзія. 5. Поняття конфлікту та його види. Стадії конфлікту. 6. Війна як найжорстокіший прояв збройного конфлікту. 7. Способи подолання конфліктів. Переговори і медіація. Консенсус і компроміс.	· Розуміє та пояснює зміст понять: Описує соціальну структуру суспільства та соціальні інститути. · Вміння і навички: Графічно зображує структуру сучасного суспільства. · Установки і цінності: Поняття дискримінації. Основні форми та прояви дискримінації. Толерантність та інклюзія. Поняття конфлікту та його види. Стадії конфлікту. Війна як найжорсткіший прояв збройного конфлікту. Способи подолання конфліктів.	Параграф 14-19. https://pidruchnyk.com.ua/1186-gromadyanska-osvita-10-klas-bakka.html

Індивідуальний навчальний план з мистецтва

10 клас

Складено згідно Навчальної програми для ЗЗСО (Наказ Міністерства освіти і науки України від 03 серпня 2022 року № 698)

№	Тема	Очікуванні результати	Примітка
1	Мистецтво африканського культурного регіону 1.Розмаїтість культур народів Африки 2.Африканська скульптура, маски. 3.Образотворче мистецтво країн Африки 4.Музика африканського культурного регіону 5.Танцювальна Особливості африканських танців.	Знає відмінності культур Північної і Тропічної Африки. Унікальність мистецтва стародавньої цивілізації Єгипту. Роль ісламу в культурі країн Північної Африки.	Параграф 1-2 https://pidruchnyk.com.ua/1340-mistectvo-masol-10-11-klass.html
2	Мистецтво Американського культурного регіону 1. Мистецтво доколумбової Америки: майя, ацтеки, інки. 2.Архітектура, скульптура і живопис Латинської Америки 3.Латино-американські танці. 4.Архітектура, скульптура і живопис Риси класицизму і неокласицизму в архітектурі Північної Америки. 5.Музично-танцювальні ритми Америки	Знає мистецтво майя – «греків Нового Світу». Чичен-Іца – одне з нових семи чудес світу. Мистецтво ацтеків: архітектура столиці Теночтитлан, сакральна скульптура, календар. Мистецтво інків: кераміка, вироби із золота. Мачу Пікчу – „місто у небесах”.	Параграф 3-7. https://pidruchnyk.com.ua/1340-mistectvo-masol-10-11-klass.html

Індивідуальний навчальний план з хімії
за підручником для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів
П.П Попель, Л.С.Крикля, Київ : Видавничий центр «Академія», 2018.

№	ТЕМА	РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ	ПРИМІТКА
1	Теорія будови органічних речовин		
	Органогенні елементи Органічні речовини Будова Карбону в незбудженому та збудженому стан. Гібридизація - sp^3 , sp^2 , sp в метані, етені, етині Види зв'язків в органічних речовинах Ізомерія Теорія будови органічних сполук. Залежність властивостей речовин від складу і хімічної будови молекул Класифікація органічних речовин Загальні властивості органічних речовин Р. горіння, повного та неповного окиснення Р. повного та неповного розкладу	Знаннявий компонент <i>пояснює</i> суть явища ізомерії; залежність властивостей речовин від складу і будови <i>наводить приклади</i> органічних сполук із простими, подвійними, потрійними карбон-карбоновими зв'язками. Діяльнісний компонент <i>розрізняє</i> органічні сполуки за якісним складом; <i>характеризує</i> суть теорії будови органічних сполук; <i>розв'язує задачі</i> на виведення молекулярної формули речовини за масовими частками елементів, обґрунтовуючи обраний спосіб розв'язання. Ціннісний компонент <i>усвідомлює</i> необхідність знання властивостей речовини на довікілля; <i>висловлює судження</i> про значення теорії будови органічних сполук для розвитку і застосування вуглеводнів; <i>обґрунтовує</i> застосування вуглеводнів їхніми властивостями;органічної хімії	§§ 1-3
2	Вуглеводні		
	Алкани. Систематична номенклатура алканів. Ізомерія. Властивості алканів. , Методи одержання . застосування Алкени , Ізомерія, систематична номенклатура. Властивості алкенів Методи одержання. Застосування Алкіни, Структурна та просторова ізомерія, систематична номенклатура.	Знаннявий компонент <i>називає</i> десять членів гомологічного ряду алканів ($CH_4 - C_{10}H_{22}$); <i>розуміє</i> належність речовин за їхнім складом до вуглеводнів, оксигеновмісних, нітрогеновмісних сполук. Діяльнісний компонент <i>Складає</i> молекулярні, структурні і напівструктурні формули метану та дев'яти його гомологів ($C_2H_6 - C_{10}H_{22}$), етену, етину, та їх гомологів, бензену дає назви вуглеводнів за систематичною номенклатурою <i>складає</i> ; рівняння реакцій, які описують хімічні властивості вуглеводнів, генетичні зв'язки між ними	§§ 4 – 12 Впр 29 впр 21,23 впр 52,53 впр 59 впр 63, 64 впр 82

	Хімічні властивості алкінів Добування Розрахункові задачі 1- 4. Виведення молекулярної формули органічної речовини Аренм Бензен: склад і будова, фізичні та хімічні властивості. Методи одержання бензену.	метанолу, етанолу, гліцеролу, етанової та аміноетанової кислот; рівняння реакцій: горіння (повного окиснення) вуглеводнів; Ціннісний компонент обґрунтовує важливість застосування орг. речовин, роль органічних сполук у живій природі; оцінює вплив на здоров'я і довкілля окремих органічних речовин; висловлює судження щодо необхідності знань про органічні сполуки для їх безпечного застосування	
3	Оксигеновмісні органічні речовини		
	Спирти Насичені одноатомні спирти: ізомерія, систематична номенклатура. Водневий зв'язок. Хімічні властивості насичених одноатомних спиртів. Одержання етанолу. Багатоатомні спирти . Гліцерол, Систематична номенклатура. Властивості Значення, застосування Фенол: склад і будова молекули, фізичні та хімічні властивості фенолу. Добування. Використання	Знаннєвий компонент називає загальні формули та характеристичні (функціональні) групи спиртів пояснює вплив характеристичної (функціональної) групи на фізичні і хімічні властивості спиртів. наводить приклади поширення спиртів та фенолу у природі і харчових продуктах. Діяльнісний компонент дає назви спиртам за систематичною номенклатурою, Складає рівняння реакцій, які описують хімічні властивості порівнює будову і властивості спиртів та фенолу характеризує хімічні властивості оспиртів установлює генетичні зв'язки між оксигеновмісними органічними сполуками та вуглеводнями обчислює за хімічними рівняннями кількість речовини, масу або об'єм за кількістю речовини, масою або об'ємом реагенту, що містить певну частку домішок, обґрунтовуючи обраний спосіб розв'язання; Ціннісний компонент усвідомлює необхідність охорони довкілля від промислових відходів, що містять фенол	§ 13, впр 89,90, 84 § 14, впр 101 § 13, 15, впр 109 § 16 Впр118
	Альдегіди Склад, будова молекул альдегідів. Систематична номенклатура. Властивості альдегідів. Хімічні властивості етанолу.	Знаннєвий компонент називає загальні формули та характеристичні (функціональні) групи Діяльнісний компонент дає назви спиртам за систематичною номенклатурою, Складає рівняння реакцій, які описують хімічні властивості та генетичні	§ 17 впр 121, 123,124

	Добування	<i>перетворення оксигеновмісних та вуглеводнів</i> Ціннісний компонент усвідомлює необхідність охорони довкілля від промислових відходів, що містять альдегіди	
	Семестрова контрольна робота		

Індивідуальний навчальний план з біології

За підручником: Біологія і екологія - Рівень стандарту - 10 клас - Соболев В. І. - Нова програма -
Підручник - 2018.

№	Тема	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності	Примітка(дз)
1	Вступ	Знаннєвий компонент оперує термінами та поняттями: - система, біосистема, екосистема, навколишнє середовище, сталий розвиток природи і суспільства; називає: - основні галузі застосування біологічних досліджень; наводить приклади: - біосистем різних рівнів; характеризує: - властивості живого: самооновлення, самовідтворення, саморегуляцію. Діяльнісний компонент розрізняє: - біосистеми різних рівнів організації Ціннісний компонент оцінює: - важливість біологічних знань для розвитку людства.	Параграфи 1-4
2	Біорізноманіття	Знаннєвий компонент оперує термінами та поняттями: систематика, номенклатура, класифікація, філогенетична систематика, популяція, віруси, прокаріоти, еукаріоти; називає: - сучасні принципи наукової систематики; - гіпотези походження вірусів; - шляхи проникнення вірусів у клітини; наводить приклади: - вірусів, бактерій, одноклітинних еукаріотів, грибів, рослин, тварин; характеризує: - критерії виду; - віруси, прокаріотичні організми, еукаріотичні організми. Діяльнісний компонент: складає: - характеристику виду за видовими критеріями; - порівняльну характеристику: вірусів, віроїдів, пріонів; архей та бактерій; одноклітинних і багатоклітинних еукаріотичних організмів; класифікує: - певні види грибів, рослин, тварин;	Параграфи : 5-17

		- визначає таксономічне положення виду в системі органічного світу. - Ціннісний компонент оцінює: - важливість систематики для сучасних біологічних досліджень.	
3	Обмін речовин і енергії.	Знаннєвий компонент оперує термінами та поняттями: обмін речовин/метаболізм, фермент, вітамін, дихання, автотрофи, гетеротрофи, хемотрофи, фототрофи, токсичні речовини; називає: - структури клітин, які забезпечують процеси метаболізму; - критерії якості питної води; наводить приклади: - хвороб, пов'язаних з нестачею чи надлишком надходження певних хімічних елементів, речовин; характеризує: - особливості енергетичного обміну клітин автотрофних та гетеротрофних організмів; - особливості знешкодження токсичних сполук в організмі людини; - нейрогуморальну регуляцію метаболізму в організмі людини; пояснює: - єдність процесів синтезу і розщеплення речовин в організмі; - роль АТФ у забезпеченні процесів метаболізму; - роль ферментів у забезпеченні процесів метаболізму; - роль окремих хімічних елементів, речовин в метаболізмі; - необхідність знешкодження токсичних сполук в організмі людини. Діяльнісний компонент складає схеми: - обміну вуглеводів, ліпідів та білків в організмі людини, їхній взаємозв'язок; порівнює: - енергетичне і пластичне значення різних речовин. Ціннісний компонент висловлює судження: - щодо впливу на здоров'я людини різних речовин (корисних та шкідливих); - оцінює: - важливість якості питної води та раціонального харчування для збереження здоров'я.	Параграфи:18-32

Індивідуальний навчальний план з географії

За підручником: Г. Д. Довгань, О. Г. Стадник ;
Видавництво:Ранок, Харьков; Рік видання:2017

№	Тема	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності	Примітка(дз)
1	Вступ	Знаннєвий компонент: називає об'єкт вивчення економічної географії; розуміє зміст поняття «географічне середовище»; наводить приклади зв'язків економічної географії з іншими науками; пояснює актуальність і необхідність вивчення економічної географії; формує обгрунтовану думку щодо ролі економічної географії у розв'язанні багатьох суспільних проблем. Діяльнісний компонент: визначає роль економічної географії в системі географічних наук. Ціннісний компонент: висловлює бачення застосування знань з економічної географії у повсякденному житті.	Параграф 1-2
2	Загальна характеристика країн Європи	Знаннєвий компонент: називає склад регіону; розрізняє форми державного правління і територіального устрою країн Європи; наводить приклади різних типів та підтипів країн Європи за рівнем економічного розвитку; кількісних та якісних змін на політичній карті регіону; показує на карті: • субрегіони Європи (Західна Європа, Північна Європа, Південна Європа, Східна Європа); • країни Європи (Німеччина, Велика Британія, Франція, Італія, Австрія, Швейцарія, Іспанія, Португалія, Польща, Норвегія, Швеція, Фінляндія, Данія, Ісландія, Бельгія, Нідерланди, Ірландія, Чехія, Словаччина, Угорщина, Румунія, Молдова, Болгарія, Словенія, Хорватія, Сербія, Боснія і Герцеговина, Македонія, Чорногорія, Литва, Латвія, Естонія, Греція, Мальта, Кіпр); • основні райони видобування мінеральних ресурсів (Верхня Сілезія, Північне море, Скандинавія), лісозаготівлі, рекреації; • «центральної вісь» розвитку Європи, найбільші промислові регіони (Рур у Німеччині, Великий Лондон у Великій Британії,	Параграф 3-8

		Іль-де-Франс у Франції, Верхньосілезький у Польщі, Придніпров'я в Україні)	
3	Країни Європи	Знаннєвий компонент: називає основні показники, які визначають місце країни у регіоні та світі; домінуючі складники третинного, вторинного та первинного секторів економіки країн високорозвинених та середньорозвинених країн; наводить приклади промислових виробництв та послуг, що міжнародну спеціалізацію окремих європейських країн; показує на карті найбільші міста країн, світові міста, промислові райони, найбільші морські порти, аеропорти, фінансові та туристичні центри країн. Діяльнісний компонент: складає комплексну економікогеографічну характеристику Німеччини, Франції, Великої Британії, Італії, Польщі, Росії; картосхему просторової організації економіки країни; знаходить та систематизує необхідну інформацію для характеристики країни; використовує тематичні карти для обґрунтування особливостей системи розселення та розміщення виробництва товарів і послуг у межах країни; рейтинги показників соціально-економічного розвитку країн для обґрунтування їхнього місця у світі та регіоні; пояснює особливості спеціалізації сільського господарства та розміщення основних регіонів промисловості; обґрунтовує особливості структури експорту й імпорту товарів та послуг країн Європи. Оцінно-ціннісний компонент: робить висновки про причини нерівномірності економічного розвитку окремих районів у межах країни; оцінює вплив ТНК на економіку країн регіону; прогнозує перспективи розширення економічних зв'язків України з країнами Європи в рамках набуття членства в Європейському Сою	Параграфи: 9-14

Індивідуальний навчальний план з фізики

за підручником Г. Бар'яхтар, С.О. Довгий, Ф.Я. Божинова, О.О. Кірюхіна,
Харків, Ранок, 2017 рік

Назва розділу	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Примітки
ВСТУП	Знаннєвий компонент <i>Оперує поняттями і термінами:</i> світоглядний потенціал природничих наук; фундаментальні фізичні теорії; основні етапи розвитку фізики та астрономії в Україні і світі. Діяльнісний компонент характеризує фізику та астрономію як природничі науки; наводить приклади фундаментальних фізичних теорій; визначає основні етапи історичного розвитку фізики та астрономії. Ціннісний компонент виявляє ставлення до фізики та астрономії як провідних фундаментальних наук про природу; оцінює внесок вітчизняної фізичної та астрономічної науки, видатних українських учених у розвиток сучасного природознавства.	§1-3
РОЗДІЛ 1. МЕХАНІКА	Знаннєвий компонент Оперує поняттями і термінами: механічний рух; матеріальна точка; тіло відліку, інерціальна система відліку, траєкторія, переміщення, пройдений шлях, швидкість, миттєва швидкість, прискорення, прискорення вільного падіння, період, частота, кутова швидкість, доцентрове прискорення, відносність механічного руху; сила, рівнодійна сил, вага, маса, закони динаміки; механічна робота, потужність, кінетична енергія, потенціальна енергія, робота сил тяжіння, пружних сил, сил тертя, імпульс, центр мас тіла, момент сили, постулати спеціальної теорії відносності. Пояснює: основні поняття та закони, принципи механіки та СТВ, формули для визначення фізичних величин, математичні вирази законів механіки, сутність принципів відносності Галілея та А.Ейнштейна, відносність довжини й часу, відносність одночасності подій у рухомій і нерухомій системі відліку, просторово-часові властивості фізичного світу. Визначає умови, за яких механічна енергія, імпульс зберігаються; рівноваги тіл; межі застосування законів механіки. Діяльнісний компонент Спостерігає і описує різні види механічного руху і механічної взаємодії тіл в природі і техніці. Розв'язує задачі на застосування: - функціональної залежності між фізичними величинами на: рівномірний та рівноприскорений прямолінійний	§4-23

	рухи, відносний рух, рівномірний рух по колу, рух під дією кількох сил, застосування законів Ньютона, Архімеда, всесвітнього тяжіння; збереження (енергії, імпульсу). Експериментально досліджує властивості різних видів руху, перевіряє закони руху і збереження; вимірює сили. Уміє графічно зображати функціональні залежності опису механічного руху та взаємодії. Використовує набуті знання у навчальній і практичній діяльності. Ціннісний компонент Виявляє ставлення та оцінює на якісному рівні результати використання знань з механіки в реальних життєвих ситуаціях. Висловлює судження про простір і час, зв'язок класичної та релятивістської фізики.	
--	---	--

Навчальна програма з інтегрованого курсу «Природничі науки»

на I семестр 2023-2024 навчального року

для учнів 10 класу, які навчаються на домашній (сімейній) формі навчання.

Підручник «Природничі науки» авторів Гілберт Т.Г., Засекої Т.М., Качко Г.О., Лашевської Г.А.

Тема	Очікувані результати	Змістовий та діяльнісний компоненти
<i>Вступ.</i> А.1. Природничі науки. А.2. Великі відкриття. А.3. Наука і світогляд.	Розуміти роль природничих наук. Висловлювати й обґрунтовувати судження щодо взаємозв'язків людини та природи. Знати найважливіші відкриття в галузі природничих наук. Обґрунтовувати взаємозв'язки між розвитком науки та суспільства. Усвідомлювати значення природничих наук у сучасному світі. Усвідомлювати значення природничих наук у формуванні наукового світогляду. Розвивати вміння користуватися різними джерелами природничо-наукової інформації.	Значення природничих наук в сучасному світі. Методи наукового пізнання природи. Взаємовідносини людини та природи. Взаємозв'язок науки та мистецтва, науки та технологій.
<i>Всесвіт. Єдність різноманіття.</i> Б.1. Великий вибух. Б.2. Микро-, макро- та мегасвіти. Б.3. Фундаментальні взаємодії. Б.4. із дрібних частинок.	Описувати етапи становлення теорії Великого вибуху. Основи теорії Великого вибуху, хронологія процесу. Ефект Доплера. Об'єкти, особливості досліджень мікро-, макро- та мегасвітів. Масштаби Всесвіту. Знати й розуміти характерні властивості фундаментальних взаємодій. Оцінювати роль фундаментальних взаємодій в природі. Розрізняти види фізичних полів. Називати та характеризувати складові частинки атома; елементарні частинки; основні положення молекулярно-кінетичної теорії речовини. Наводити приклади дискретності речовини, металів та неметалів, частинок та античастинок. Передбачати властивості хімічних елементів та простих речовин залежно від їх розташування в періодичній системі. Пояснювати відмінності між атомами, молекулами, йонами, фізичними та хімічними явищами. Розуміти суть корпускулярно-хвильового дуалізму. Знати універсальні закони природи (збереження); універсальні поняття й величини (енергія, рух, ентропія, простір, час, маса). Розуміти роль законів збереження в живій та неживій природі.	Історія розвідку уявлень про Всесвіт. Теоретичні розробки на сучасні наукові дослідження, які підтверджують теорію Великого вибуху. Що спільного у дослідженні мікро- та мегасвітів? Пристрої для дослідження мікро- та мегасвітів. Роль фундаментальних взаємодій в природі. Роль гравітації для живих організмів. Тертя в живій та неживій природі. Кванти, елементарні частинки та античастинки. Періодична система хімічних елементів. Основні положення молекулярно-кінетичної теорії будови речовини. Прості речовини. Теорії елементарних частинок: це фізика чи хімія? Великий адронний колайдер.

Б.5. Закони природи.	Хвильові та квантові властивості світла. Випромінювання та поглинання світла. Фотоефект. Спектри поглинання та випромінювання.	Закон збереження та перетворення енергії. Ентропія як фактор, що зумовлює фізичні та хімічні процеси. «Теплова смерть Всесвіту». Простір та час. Взаємозв'язок енергії та речовини. Симетрія в природі, її взаємозв'язок із законами збереження. Джерела випромінювання. Спектральний аналіз та його застосування. Світло в природі.
Б.6. Світло.		
Всесвіт. Б.7. Сонце.	Фізичні параметри, будова Сонця та його атмосфери. Джерела енергії Сонця, склад випромінювання, механізм поширення енергії. Вплив сонячної активності на Землю, біосферу, людину.	Видимий рух Сонця. Прояви сонячної активності. Сонячні плями, факели, спалахи. Сонячний вітер.
Б.8. Зорі.	Поняття сузір'я, зоря, протозоря. Основні характеристики зір. Пояснювати природу нових та наднових зір. Еволюція зір як чинник еволюції Всесвіту. Нейтронні, змінні зорі.	Визначення відстаней до зорей. Значення цефеїд. Види зір. Життєвий цикл зорі. Вибухи наднових. Кругообіг речовин у Всесвіті.
Б.9. Структура Всесвіту.	Називати склад міжзоряного середовища. Складові частини Галактики. Поняття туманність, зоряне скупчення, галактика. Значення закону Габбла в астрономії.	Чорні діри. Загальні відомості про галактики. Види галактик. Наша Галактика.
Б.10. Сонячна система.	Планети Сонячної системи, їх розміщення. Загальні характеристики планет. Поняття планета, астероїд, комета, метеор, метеорит, карликові планети та малі тіла Сонячної системи. Роль Місяця для Землі.	Великомасштабна структура Всесвіту. Проблема вивчення темної матерії та темної енергії. Моделі еволюції Всесвіту. Закони Кеплера. Земля і Місяць. Астероїдна небезпека для Землі.
Б.11. Дослідження космосу.	Досягнення людства в освоєнні космосу. Можливість існування позаземного життя у космосі.	Фактори, які сприяли виникненню життя на Землі. Штучні супутники Землі. Екзопланети

Індивідуальний навчальний план з «Захисту України»
за типовою освітньою програмою, розробленою
під керівництвом Міністерства освіти і науки
за підручником «Захист України», 10 клас,
автори І. Герасимів, К. Пашко, М. Фука, Ю. Щирба

№	Зміст уроку	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів.	Примітка
1.	Основи національної безпеки України. Система національної безпеки України. Національні інтереси України. Воєнна доктрина України. Розвиток національних Збройних Сил та інших військових формувань України.	Виявляє соціальні почуття, змістом яких є любов до України, повага до сучасних Збройних Сил; Усвідомлює значення військової справи для розвитку патріотичної особистості.	Підручник. §2, с. 8-12 §3, с. 12-17
2.	Збройні Сили України на захисті України. Нормативно-правова база з військових питань. Законодавство України про військову службу. Структура та завдання Збройних Сил України. Історія розвитку українського війська. Основи міжнародного гуманітарного права. Заборонені засоби та методи ведення воєнних дій. Запобігання порушенню норм МГП (основи міжнародного гуманітарного права). Статути Збройних Сил України. Поняття про військові статути. Військова дисципліна, її суть і значення.	Шанування державних символів України та провідну роль нації у ставленні власної держави; Розуміє власну національну культуру, історію та становлення сучасних Збройних Сил, повагу до історичного минулого. Використовує свої стратегії, шукаючи оптимальних способів розв'язання взаємовідносин та дотримання статутних положень; мобілізує ресурси для вивчення військової справи; вносити свою частку в роботу для вирішення проблеми з порушенням правил військової дисципліни.	Підручник. §4, с. 17-21 §6, с. 25-29 §8, с. 32-37 Підручник. §9, с. 38-39 Підручник. §10, с. 42-46

Індивідуальний навчальний план з Основ медичних знань

Затверджено «Міністерством освіти та науки України»
(наказ Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407)

№	Тема	Очікувані результати навчально – пізнавальної діяльності	Примітка
1	Основи медичних знань і домедичної допомоги . Домедична допомога при опіках, тепловому та сонячному удару, обмороженні, електротравмах, утопленні. Основи цивільного захисту. Основи рятувальних та невідкладних робіт. Міжнародне гуманітарне право про захист цивільного населення. Домедична допомога в умовах бойових дій	Учень (учениця): розуміє особливості та відмінності надання допомоги в цивільних і тактичних умовах. розрізняє етапи надання домедичної допомоги. дотримується плану дій під час надання допомоги під активним вогнем супротивника. вміє розпізнати ознаки кровотечі, що загрожує життю. володіє методами виносу та переміщення поранених та вміє зупинити кровотечу, що загрожує життю, на етапі надання допомоги під активним вогнем противника. знає алгоритм дій на етапі допомоги в зоні тактичних умов. володіє технікою зупинки кровотеч, що загрожують життю. володіє маніпуляціями відновлення прохідності верхніх дихальних шляхів вміє проводити повний розуміє необхідність виявлення та зупинки інших зовнішніх кровотеч. вміє розпізнати дві головні ознаки геморагічного шоку в пораненого. вміє надати домедичну допомогу при переломах, опіках, відмороженнях.	

Індивідуальний навчальний план з інформатики

10 клас

за підручником: Інформатика: підручн. для 10 (11) класів (рівень станд.) Автор: Й.Я. Ривкінд, Т.І. Лисенко, Л.А. Чернікова, В.В. Шакотько Видавництво: Київ, Генеза, 2018

№	Тема	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності	Примітка
I семестр			
1	Тема 1. Інформаційні технології в суспільстві	Учень/учениця: Знає базові поняття інформатики, складові частини інформаційної системи та їх призначення. Розуміє роль сучасних інформаційно-комунікаційних технологій в суспільстві та житті людини Дотримується правил безпечної роботи в Інтернеті, розуміє принципи інформаційної безпеки Знає окремі онлайн-освітні платформи та використовує їх для навчання Пояснює принципи цифрового громадянства та електронного урядування. Має уявлення про загальні принципи роботи й сфери застосування систем штучного інтелекту, інтернету речей, Smart-технологій та технологій колективного інтелекту.	Розділ 1. С. 5-35
2	Тема 2. Моделі і моделювання. Аналіз та візуалізація даних	Учень/учениця: Пояснює поняття комп'ютерного моделювання та комп'ютерного експерименту. Аргументовано добирає методи та засоби візуалізації даних. Пояснює поняття вибірки та ряду даних. Оцінює за рядом даних тип лінії тренду. Знає формули та способи обчислення основних статистичних характеристик вибірки (середнє арифметичне, мода, медіана, стандартне відхилення). Знає закономірності та способи здійснення простих фінансових розрахунків (сума виплат за кредитом, складні відсотки тощо) у середовищі табличного процесора.	Розділ 2. С. 36-74
3	Тема 3. Системи керування базами даних	Учень/учениця: Пояснює поняття бази даних і систем управління базами даних, їх призначення. Розуміє поняття таблиця, поле, запис, ключ, зв'язок	Розділ 3. С. 75-107
4	Тема 4. Мультимедійні та гіпертекстові документи	Учень/учениця: Наводить приклади систем керування вмістом для веб-ресурсів.	Розділ 4. С. 108-137

		Розрізняє технології опрацювання мультимедійних даних Пояснює застосування різних технологій для розробки сайтів. Наводить приклади оптимізації та стратегій просування веб-сайтів	
--	--	---	--

Індивідуальний навчальний план з фізичної культури

10 клас

Затверджено та надано гриф «Рекомендовано Міністерством освіти і науки України» (наказ Міністерства освіти і науки України від 03 серпня 2022 року № 698)

№	Тема	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності	Примітка
1	Т.1. БАСКЕТБОЛ Ведення м'яча правою лівою рукою, кидок м'яча в кільце.	Володіє: технікою виконання вправ.	Зошит самоконтролю
2	Т.2. Футбол. Вкидання м'яча з різних вихідних положень з місця й після розбігу на дальність; жонглювання м'ячем: жонглювання м'ячем ногою дівчата 10разів, хлопці 15 разів, стегном : дівчата 10 разів, хлопці 16 разів, головою: дівчата 6 раз, хлопці 8 раз	Володіє: технікою виконання вправ.	Зошит самоконтролю
3	Т.3. Гімнастика Підтягування у висі лежачи (перекладина висотою 95 см); згинання та розгинання рук в упорі лежачи дівчата 35р. хлопці від підлоги 45р.	Виконує: стройові вправи і прийоми; загальнорозвивальні вправи	Зошит самоконтролю